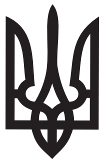
СУБОТА, 11 ЧЕРВНЯ 2005 РОКУ ■ № 107 (3607)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Від нафтопроводу Одеса—Броди матимемо дивіденди. Економічні та політичні

Учора Голова Верховної Ради Володимир Литвин ознайомився з роботою нижнього майданчика термінала Одеса—Броди.

Нагадаємо, що нафтопровід діаметром 1020 мм, довжиною 673 км, потужністю 40 млн. тонн нафти на рік побудовано 2001 року. Це перший український нафтопровід, завдяки функціонуванню якого Євроазіатський нафтотранспортний коридор матиме важливе значення у становленні України в євроатлантичному просторі, а продовження нафтопроводу з Бродів до Полоцька (Польща) дасть можливість з'єднати нафтопроводи Європи від Чорного до Балтійського морів. У липні 2002-го було проведено задовільне випробування піднавантаження підпірних агрегатів технологічного майданчика. А в серпні минулого року прийняли перший танкер з каспійською нафтою родовища «Тенгіз» (Казахстан).

(Закінчення на 2-й стор.).

Скасувати наказ

Президент України Віктор Ющенко доручив Міністерству охорони здоров'я скасувати наказ про розміщення міністерських структур на території Української дитячої спеціалізованої лікарні «Охматдит».

Лихові вдалося запобігти

Учора на маленькому острівці річки Прут у Чернівецькій області мало не сталася трагедія. Сюди напередодні заїхали відпочивальники — сімейна пара з двома дітьми. Вночі, коли вони спали, вода в річці почала стрімко прибувати. Вона затоплювала намет. Течія була дуже сильна, тож вибратися самостійно люди не могли. Це помітили з протилежного берега. На допомогу прийшли бійці аварійно-рятувальної служби МНС. Прибувши на місце, рятувальники дісталися затопленого острівця і доправили людей на суходіл.

На знімку: рятувальники прибули вчасно.

Як «убивають» оздоровниці

Найбільше профспілкових санаторіїв Ялти розкрадено, продано, «прихватизовано» за останні п'ять років. А раніше це була ціла мережа спеціалізованих, ефективних оздоровниць легеневого, кардіологічного, ниркового та неврологічного профілів. Після приватизації, передачі в оренду, викупу й інших форм прихоплення профспілкової власності чимало санаторіїв припинило своє існування, інші — перебувають у жалюгідному стані. Занедбано кліматолікування, яким славилася Ялта в минулому столітті, скаржаться нам у листах безробітні медики.

Понині акціонування санаторіїв відбувається без відома трудових колективів, кулуарним методом. Закриті акціонерні товариства санаторіїв справді закриті для їх працівників. Закрита й інформація про вартість санаторіїв, кількість і ціну випущених акцій. Працівникам оздоровниць навіть формально не пропонується продаж акцій чи виділення для них частини акцій (з урахуванням трудового внеску за роки роботи в санаторії). Приховується: хто збагатився на цьому, яка частка баришів осіла в кишенях Лободи (у минулому керівника Укрпрофоздоровниці, котрій підпорядковані профспілкові санаторії Ялти), Колесника (нинішнього керівника цього відомства), Монченка (керівника Ялтинського філіалу — Ялттерради).

(Закінчення на 10-й стор.).

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

■ НОВИНИ

Заморозьте ціни!

Партія пенсіонерів України у зверненні до Президента, Верховної Ради та уряду вимагає заморозити тарифи на комунальні послуги. «Російська сторона оголосила про підвищення цін на російський газ для України більш як утричі, — йдеться у зверненні, переданому «ГУ». — Це неминуче призведе до підвищення тарифів на комунальні послуги для населення, які значно перевищать розміри пенсій». Якщо вартість комунальних послуг таки зросте, партія обіцяє перейти до «активних дій із захисту прав пенсіонерів».

Продовольча програма телефоном

Кабмін має намір сформувати генеральний реєстр виробників м'яса, які бажають самостійно продавати свою продукцію на ринках. Тому в уряді почала працювати «гаряча лінія» під особистим контролем прем'єра Юлії Тимошенко. Зателефонувати за номером 256-60-90 і повідомити про своє бажання працювати, а також про проблеми, з якими доводиться стикатися, можна з 8.00 до 20.00.

Відповідно до програми дій уряду, на всіх ринках України організовано торгові місця для безпосередніх виробників м'яса. Тепер споживачі зможуть купувати його за реальними цінами, **зазначає прес-служба Кабміну**.

Діти хочуть бачити... більше дітей!

На думку дітей, чим більше великих сімей, тим більше і веселіше село, міцніша держава. Тому учні Гуківської школи Чемеровецького району, що на Хмельниччині, почали агітувати своїх односельчан за збільшення родин.

Поштовхом для недорослої агітації стало, мабуть, те, що на території Гуківської сільської ради лише десять дворів щедрі на дітей. До речі, у директора школи Степана Горячого виростає в хаті троє нащадків. Тож він щиро підтримав своїх учнів і допоміг влаштувати на цю тему справжнє свято для односельців. Конкурси, концерт та ліричні вірші місцевого поета Андрія Бесараби додали гуківчанам оптимізму в цій справі, **повідомляє наш кореспондент Віра ШПИЛЬОВА.**

■ ЦИФРА

21 мільйон гривень

запросило Міністерство транспорту і зв'язку України в бюджеті-2006 для будівництва шляхопроводів у місцях перетину залізничних і автомобільних шляхів лише в Одеській області (там їх нині 64). Нагадаємо, що вартість переведення неохоронюваного залізничного переїзду в охоронюваний із прикріпленням до об'єкта чергового працівника становить 420 тисяч гривень. І ще: впродовж одного року на залізничних переїздах цієї області загинули 38 осіб.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

■ ПЕРЕДПЛАТА-2005

У «Голосі» про все — вголос!

Любі друзі!

Передплачуйте «Голос України».

3 гривні 30 копійок на місяць — і газета надходитиме п'ять разів на тиждень.

Передплата на півроку — 19 гривень 80 копійок.

Передплатний індекс — 40224.

■ МОЯ ГАЗЕТА!

Знаю про нові закони

Пише вам передплатник зі стажем, адже подружився з «Голосом України» з дня його заснування. Газета мені дуже подобається, тому що в ній друкуються важливі й цікаві матеріали про нашу молоду державу та її громадян. Зі сторінок «ГУ» дізнаюся також про події за кордоном, а головне — про всі нові закони.

А щоб постійно тримати руку на пульсі подій, вже передплатив улюблений «Голос» на друге півріччя 2005 року.

Анатолій БУТ, ветеран Великої Вітчизняної війни і праці.
смт Лугини
Житомирської області.

Станом на 1 червня Міністерство юстиції України зареєструвало 127 політичних партій та понад 2 тисячі всеукраїнських та міжнародних громадських організацій

Екс-керівник НАК «Нафтогаз України» Юрій БОЙКО: «Українська сторона в жодному разі не повинна погоджуватися на поставки російського природного газу за завищеними цінами. Ціна в 160 доларів за тисячу кубометрів газу поставить українську економіку на коліна. Максимум, що може витримати наша промисловість, — це 80—90 доларів»

■ У ФРАКЦІЯХ І ГРУПАХ

Не кавалерійським наскоком

У Верховної Ради України є великі можливості для налагодження нормальних, повноцінних українсько-російських відносин, а Голова Верховної Ради Володимир Литвин має очолити експертну групу для широкомасштабних консультацій із Держдумою та урядом Російської Федерації з приводу цілого спектру економічних питань, — заявив лідер депутатської групи «Демократична Україна» у Верховній Раді України **Ігор ШАРОВ**. В уряді відсутня чітка та зрозуміла концепція економічного співробітництва з Росією. Це особливо небезпечно, зважаючи на те, що близько трьох четвертих продукції в Україні виготовляється в кооперації з Росією. Також слід зважати на нашу енергетичну залежність від російських постачальників. Тому урядові треба відмовитися від спроб розв'язувати цю проблему методом кавалерійських атак. А парламентарії повинні одностайно виступити за дерегулювання економіки, зниження податків і посилення захисту приватної власності».

Вл. інф.

■ ВІТАЄМО!

Депутатська група «Демократична Україна» щиро вітає із днем народження свою колегу, народного депутата України **ПОЛЯКОВУ Ларису Євгеніївну!**

Від щирого серця бажаємо Вам, шановна іменинниця, щоб Вас якомога частіше окрилювало щастя. Нехай завжди супроводжують Вас успіхи, радують друзі, зігріває родинне тепло, а компас Удачі завжди вказує правильний шлях до нових перемог!

Хай сонце світить Вам завжди,
І шлях життя буде безхмарним,
Щоб в серці не було журби,
А світ навколо Вас — прегарним!

■ АКТУАЛЬНО

Ще один крок до майбутнього

Станіслав НІКОЛАЄНКО.

Сумський завод «Selmi» вже сьогодні готовий обладнати вузівські навчально-практичні центри сучасним устаткуванням. Це спектрометри, електронні мікроскопи, електронно-променеві комплекси. Техніка — найсучасніша. Аналоги виробляють лише в кількох країнах (Японія, США, Німеччина). Однак вітчизняна у кілька разів дешевше. Тож не дивно, що замовлення в Суми надходять майже з усіх куточків планети.

Є пропозиції і з українських університетів. Та біда у відсутності належного фінансування.

Про це йшлося під час розмови міністра освіти і науки **Станіслава НІКОЛАЄНКА** з головою правління ВАТ «Selmi» **Іваном ЛЯЛЬКОМ.**

Станіслав Ніколаєнко одразу визначив, що не варто розпорошувати техніку по окремих вузах. Необхідно детально відпрацювати потреби, спроектувати потужні комплекси і вийти на поетапне розв'язання проблеми. Водночас міністр освіти і науки наголосив: обладнання має бути не сьогоднішнього, а завтрашнього покоління. Студенти, як майбутні фахівці, мають навчатися з перспективою. Звичайно, для цього потрібна державна зацікавленість. Зі свого боку Станіслав Ніколаєнко однозначно наголошував, що є прибічником співпраці теоретиків і практиків, і обіцяв підтримку проектам «Selmi».

Іван Лялько запевнив, що продукція підприємства — то справді унікальні, оригінальні розробки.

Якщо вдасться здійснити задумане, то навчальні процеси у вузах вийдуть на вищий якісний рівень.

Іван ЛЯЛЬКО.

Сусіди шанувати одне одного вміють

У Національному палаці «Україна» відбулися урочистості з нагоди російського державного свята — Дня Росії. Серед почесних гостей були Голова Верховної Ради України Володимир Литвин, керівники політичних партій, місцевих органів влади, дипломати, політики, бізнесмени, діячі науки, освіти, культури і спорту. Під час цієї імпрези лунало багато запевнень про непохитну дружбу двох сусідських народів. Зокрема, Надзвичайний і Повноважний Посол Російської Федерації в Україні Віктор Черномирдін заявив, що відносини Росії з Україною змінюватимуться лише в кращий бік, а на найвищому рівні передбачається схвалити план основних напрямів діяльності України та Росії на найближчий період. Утім, усі ЗМІ дружно відзначили, що на святкуванні було більше представників старої влади, аніж нової: запрошені Президент України та прем'єр так і не прийшли.

Фото Олександра КЛИМЕНКА

Від нафтопроводу Одеса—Броди матимемо дивіденди. Економічні та політичні

(Початок на 1-й стор.).

Як наголосив начальник морського нафтоперевалювального комплексу «Південний» Борис Бірюков, зі спорудженням нафтопроводу Україна зробила перший крок уперед до ринкової економіки та інтеграції у світове співтовариство. А від експлуатації цього комплексу, за його словами, українська держава обов'язково отримає і політичні дивіденди як країна-транзитер, а також і економічні вигоди.

Володимир Литвин відвідав Одеський припортовий завод, спорткомплекс «Південного» і Національний університет ім. Мечникова. Під час спілкування з професорсько-викладацьким складом та студентами університету Голова Верховної Ради підкреслював важливість підсилення ролі науки і освіти. Крім того, глава парламенту наголошував на вибудовуванні програми стратегічного розвитку України.

Наталя ЯРЕМЕНКО.

Одеса.

■ ЕФІР

Позивні Волинського краю

65 літ минуло відтоді, як уперше пролунали позивні Волинського обласного радіо

А посилалися вони через Львівську радіостанцію з щоденним мовленням усього-навсього на півгодини. І лише в роки незалежності, на початку дев'яностих, з'явилося у краї місцеве державне телебачення, а в 95-му — перша з-поміж обласних центрів України радіостанція в FM-діапазоні.

Сьогодні за обсягом щоденного мовлення радіо- і телепередач Волинська телерадіокомпанія посідає одне з перших місць в Україні. Вона відзначається не тільки тривалістю передач, а й якістю: за останні двадцять років журналісти не раз здобували перемоги у творчих конкурсах.

Микола ЯКИМЕНКО.

■ У КОМІТЕТАХ ВР

Із відходами — належне поводження

За різними даними, в Україні на 160 тисячах гектарів здебільшого родючої землі накопичено від 25 до 27 мільярдів тонн відходів. А це — близько 500 тонн на кожну людину. Помітно, що кількість відходів виробництва та споживання збільшується, разом з тим вони недостатньо залучаються у господарський обіг як вторинні ресурси.

Розглянувши цю загальнодержавну проблему, **Комітет Верховної Ради з питань екологічної політики**, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи відзначив і таку обставину. Екологічні штрафи, що застосовуються нині, не стимулюють підприємства вживати кардинальних заходів з метою скорочення викидів, і вони майже безкарно продовжують виробляти мільйони тонн твердих відходів, забруднюють атмосферу, викидаючи або спалюючи щороку на факелах сотні мільйонів кубометрів попутних газів.

Комітет вирішив рекомендувати Верховній Раді провести день уряду щодо стану виконання в країні законодавства у сфері поводження з відходами та шляхів його вдосконалення.

На думку голови комітету Геннадія Руденка, накопичення такої кількості відходів викликає дестабілізацію довкілля і негативно впливає на безпеку життєдіяльності населення. Тому проведення дня уряду із зазначеною тематикою повинно прискорити пошук шляхів розв'язання цієї найважливішої і найважчої для нашої держави проблеми.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Які ще «спеціальні навички»?

Комітет Верховної Ради України з питань науки і освіти розглянув внесений народними депутатами України Степаном Гавришем та Борисом Райковим проект закону про внесення змін до Закону України «Про загальний військовий обов'язок і військову службу» (щодо особливих умов проходження строкової військової служби). Він передбачає ввести такий вид виконання військового обов'язку, як «строкова військова служба з особливими умовами», яка полягає в скороченні строку військової служби до шести місяців, вільному виборі призовником виду (роду) військ та місця проходження служби, обов'язковому наданні військовослужбовцям двох вихідних днів на тиждень, — за умови наявності у призовників технічної або іншої освіти та «спеціальних навичок» і сплати 200 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, тобто 3400 гривень.

Народні депутати дійшли єдиної думки, що законопроект порушує конституційний принцип рівності громадян перед законом. Він не може покладати на одного із громадян, які перебувають в однакових умовах, більший обсяг обов'язків, ніж на іншого, вимагати від одного те, що не вимагається від іншого. Всупереч цьому законопроектом пропонується створити нерівні умови проходження громадянами строкової військової служби залежно, в першу чергу, від їхнього майнового стану, коли заможніші матимуть можливість значно полегшити армійське життя порівняно з іншими громадянами. Адже навіть особи, які мають вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем підготовки спеціаліста або магістра (а не незрозумілі «спеціальні навички», про які йдеться у проекті), все ж повинні відслужити дев'ять місяців, а не шість.

Логічною стала рекомендація Верховній Раді України відхилити проект.

Наталія ГРЕК,
Іван ІЛЛЯШ.

«Сива кобила» з голосом генпрокурора

■ СКАНДАЛ

Як з'ясувалося, подвиги Святослав Піскуна старанно обліковує не лише прес-служба ГПУ. Надбанням громадськості стали роздруківки телефонних розмов нібито Генпрокурора з нібито зятем Леоніда Кучми Віктором Пінчуком та нібито послом США в Україні Джоном Гербстом. Утім, з приводу другого абонента сумнівів уже немає: як повідомила та сама всюдисуща прес-служба Генпрокуратури, за фактом незаконного прослуховування телефонної розмови між Святославом Піскуном та містером Гербстом оперативно порушено кримінальну справу. У розмові посол США вітає Піскуна з поновленням на посаді, а також просить за якогось священика, проти якого порушено кримінальну справу. Поновлений розчулено дякує за підтримку в тяжкий час, а заодно запевняє, що в нас кримінально не переслідують людей, «які служать Богу».

І тільки підслухану бесіду з першим співрозмовником Святослав Михайлович вперто називає «маренням сивої кобили в новорічну ніч».

Можливо, натхнення сивої кобили і справді зростає від запаху ялинкової хвої — панові Піскунові як досліднику творчих спалахів знати краще. Але розшифроване анонімними «цифровиками» постпомаранчевої України «марення» цікавить нас з іншого приводу. У розмові з Пінчуком, яка начебто відбувається в день поновлення Святослава Піскуна на посаді, людина з голосом Генпрокурора не лише «на колінах просить» «голос» президентського зятя вплинути на Леоніда Кучму, аби той не оскаржував рішення судді Бернацької, а й стверджує, що люди з команди Віктора Ющенка також «пробивали» це рішення. Можливо, саме в цьому полягає таємниця непотоплюваності «двічі» Генпрокурора за нинішньої влади, коли поміняли 17 тисяч багато «нижчих» кадрів?

Хто саме з оточення Президента Ющенка реанімовував Святослава Піскуна на посаді? Найвірогідніше припустити, що це був нинішній секретар РНБО Петро Порошенко, який «курирує» ГПУ? Можливо, впливова група Мартиненко—Жванія. До речі, поінформовані люди стверджують, що дружба між Петром Порошенком і колишнім начальником слідчого управління ДПАУ закінчилася наприкінці січня 2005 року, коли Святослав Піскун закрив усі кримінальні справи проти Юлії Тимошенко, що з відомих причин не дуже задовольняло її соратника по Майдану. І нині Петро Олексійович наполегливо «пробиває» на посаду Генпрокурора іншого чи інших кадрів.

«Сива кобила» голосом Святослава Піскуна також запевняє «візаві», що є для Леоніда Даниловича великим другом і ніколи не виконуватиме проти нього та родини якихось «неблагородних» дій:

— Або прийде Кармазін, або прийде Потебенько, або прийде Стретович. Вибирайте... — начебто апелює до «Вітеньки» співрозмовник. Очевидно, люди з оточення Віктора Андрійовича тоді вже зробили «правильний» вибір, підставивши і його, і репутацію України.

Звичайно, достовірність нового касетного скандалу ще належить довести. Хоча більшість з тих, хто прослухав записи у звуковому варіанті, не сумнівається в автентичності і розмов, і співрозмовників. Хочеться вірити, що нині з «головним героєм» розберуться швидше, ніж з «дійовими особами» плівок Мельниченка. Незалежно від того, хто цього разу виконував справу допитливого майора. Навіть якщо це помста людини в генеральських погонах — експглави СБУ Ігоря Смєшка, якого принциповий Генпрокурор звинуватив мало не в контрабанді зброї. Втім, віра, як і надія, також не вічна. Хоч і помирає останньою.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

■ ПРОТЕСТ

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Жест розпачу

Для того щоб зупинити будівництво, люди були змушені зупинити транспорт

Учора близько 13-ї години жителі Деснянського району Києва блокували рух транспорту на центральній магістралі Троєщини, одного з найбільших житлових масивів столиці. У такий спосіб мешканці будинку № 11, що на проспекті Маяковського, протестували проти будівництва, яке почалося на місці прилеглого до будинку скверу. За інформацією, розміщеною біля огорожі, тут планують спорудити двоповерховий спортивно-оздоровчий комплекс. Частина пікетувальників переконана, що біля їхнього будинку буде зведено бензозаправку. Основною вимогою учасників акції було негайне призупинення будівництва, що ведеться форсованими темпами як мінімум до розв'язання конфлікту в суді. На час акції рух магістраллю було цілком припинено, виняток був тільки для автомобілів «швидкої допомоги», які пікетувальники пропускали беззастережно.

Докладніше про ситуацію — у наступному номері.

■ ФОТОФАКТ

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (прес-служба Президента України).

У засіданні «круглого столу» з проблем дітей, що відбувся в столичному Палаці мистецтв «Український дім», взяли участь глава держави Віктор Ющенко, віце-прем'єр-міністр з гуманітарних питань Микола Томенко і міністр у справах молоді та спорту Юрій Павленко.

Хочете зайнятися сімейним бізнесом?

Тоді у вас є унікальний шанс! Перший віце-прем'єр-міністр України Анатолій Кінах оголосив про початок реалізації такого проекту для дитячих будинків сімейного типу. А ініціювали його Партія промисловців і підприємців та Київська організація громадянського парламенту жінок України.

Експерименти з організації родинного бізнесу на Київщині — вдалися! Так, родина Шамраїв з Фастова, котра виховує 12 дітей, отримала допомогу та відкриває міні-пекарню. А сім'я Поплавських з Броварів побудувала і утримує невеличку страусячу ферму.

Стартовим капіталом для започаткування родинного бізнесу стануть кошти українських бізнесменів та гранд італійського уряду, які на конкурсній основі надаватимуться безоплатно.

Підсумки конкурсу підіб'ють у жовтні нинішнього року. ПППУ закликає всіх підприємців та бізнесменів підтримати проект «Захистімо майбутнє — підтримаймо сімейний бізнес!».

Із заявками на участь та пропозиціями звертайтеся:

Партія промисловців і підприємців України: 01001, м. Київ, вул. Хрещатик, 34, кім. 321. Тел.: (044) 234-56-99. E-mail: merezha@uspp. org. ua.

Київська організація громадянського парламенту жінок України: м. Київ, вул. Новокостянтинівська, 2-А. Тел./факс: (044) 451-89-59. E-mail: fond@tviy. com. ua .

■ САМОВРЯДУВАННЯ

І знову — діалог «з душком»...

Грибовицька сільська рада ухвалила рішення «провчити» старшого брата — львівську громаду: на два дні було заблоковано в'їзд автомобілів на сміттєзвалище.

Історія — давня і водночас «свіжа», хоч і з душком. Проблема екологічних досліджень на діючому звалищі, проблема побудови нового і пошуку території для нього — тягнеться роками. Є причини об'єктивні: утилізація побутових відходів потребує підготовки і великих затрат. Роботи вже ведуться, але треба було б набратися терпіння. Зокрема, цієї весни їх пригальмували затяжні дощі, але...

— Громада має право протестувати, захищати свої права, але заблокувати дорогу до сміттєзвалища у тридцятиградусну спеку — це значить, поставити місто із 800-тисячним населенням на коліна, — каже голова депутатської комісії природокористування, охорони довкілля та благоустрою Мирон Колодко. — На сміттєзвалище списують усі проблеми із здоров'ям місцевих мешканців. А вони масово вирощують під плівкою ранню городину, обробляють грунт, як кому заманеться, отрутохімікатами, а тоді везуть вирощене до Львова. І хто кого більше отруює — ще невідомо.

Сміттєзвалище було заблоковано протягом двох днів — у четвер і п'ятницю. А в суботу вранці на переговори прибули голова Львівської міської ради Любомир Буняк, голова ОДА Петро Олійник, депутати. Грибовицька сільська рада прийняла рішення призупинити блокування сміттєзвалища до 15 червня. Про взаємодію громад йтиметься на сесії обласної ради.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.
Львівська область.

Заява фракції Соціалістичної партії у Верховній Раді України

Фракція соціалістів у Верховній Раді стурбована ситуацією, що склалася у сфері державного регулювання Інтернет-мережі. Соціалісти заявляють: щонайменше втручання державних органів, яке може будь-яким чином обмежити права Інтернет-ресурсів, а також створити нерівні умови конкуренції для Інтернет-ЗМІ, — є недопустимим.

Сьогодні Інтернет залишається основою, на якій базується безперечне завоювання помаранчевої революції — свобода слова і свобода засобів масової інформації. Головна особливість Інтернету — відсутність будь-яких обмежень, незалежно від того, якими благими намірами їх намагалися нав'язати.

Міністерство транспорту і зв'язку, пропонуючи проект державної реєстрації, зачепило сферу, до якої державі втручатися не варто. Адже саме завдяки вільному Інтернету, ідеї помаранчевої революції отримали підтримку у всьому світі. Посилання керівництва міністерства на те, що реєстрація ЗМІ здійснюється на основі рішення попереднього уряду, не витримує критики.

По-перше, в уряду Януковича були серйозні підстави для втручання у роботу Інтернету.

По-друге, помаранчева революція якраз і відбулася для того, щоб найважливіші питання життя суспільства вирішувалися з урахуванням вимог громадськості, а не виходячи винятково з міністерських міркувань.

Тільки завдяки вільному Інтернету суспільство дізнається про численні резонансні події в Україні. Лише з Інтернету сьогодні можна довідатися, наприклад, про скандал у селищі Козин і про деталі конфлікту, пов'язаного з роздачею державних угідь високопоставленим особам. Саме Інтернет є для нашої влади дзеркалом, яке ніколи не обманює. Саме Інтернет є головною опозицією до нашої влади, а без опозиції неможливий нормальний розвиток українського суспільства.

Соціалісти вимагають, щоб Міністерство транспорту і зв'язку відмінило свій наказ щодо реєстрації Інтернет-ресурсів до прийняття спеціального закону Верховною Радою. Відповідний законопроект буде подано соціалістами на розгляд парламенту. Його ідея буде простою і лаконічною: всіляке державне втручання у діяльність Інтернету у будь-яких формах недопустиме! Там, де люди можуть і повинні вільно працювати і спілкуватися, держава не повинна диктувати свої правила гри.

Нас дуже турбує різко негативна реакція ЗМІ на дії міністерства. Це — тривожний сигнал: журналісти критикують з цього приводу нову владу, а влада не рахується з їхньою позицією.

Ми, нова влада, не маємо права втратити довір'я людей. Соціалісти закликають Президента України, Верховну Раду, Кабінет Міністрів звернути увагу на проблему зміцнення свободи слова.

Коли щодо свободи слова виникають сумніви — це означає, що вона під загрозою, що в державі розпочинаються нездорові процеси.

Іван БОКИЙ, заступник керівника фракції.
1 червня 2005 р.

І тільки підслухану бесіду з першим співрозмовником Святослав Михайлович вперто називає «маренням сивої кобили в новорічну ніч»

НОВИНИ

СУБОТА, 11 ЧЕРВНЯ 2005 ▪ № 107 (3607)

Піскун уточнює, що Смешко у справі про контрабанду зброї проходить як свідок

Анатолій ГРИЦЕНКО: «Україна готова надати військово-транспортні літаки для миротворчої місії в Судані»

Очікування шторму

За прогнозами румунських синоптиків, передають «Українські новини», сьогодні в Івано-Франківській, Закарпатській і Чернівецькій областях очікуються сильні дощі, зливи й істотне підвищення рівня води в річках. У зв'язку з цим Закарпатський обласний центр гідрометеорології поширив штормове попередження, згідно з яким на території Закарпаття очікується підвищення рівня рік у східній і центральній частинах на 0,3—1 м, а в західній частині — на 0,5—1,5 м. Рятувальники прогнозують, що тривалі зливи можуть призвести до зсуву землі в гірських районах, особливо в тих, що межують з Румунією. Це також стосується доріг державного і обласного значення.

Управління МНС у Закарпатській області привело свої сили у стан підвищеної готовності, ведеться моніторинг ситуації на прикордонних територіях. МНС також просить жителів прикордонних областей Закарпаття утриматися від поїздок до Румунії через складні погодні умови в цій країні 9—11 червня.

Острови об'єднає ландшафтний парк

Київ. Державне комунальне підприємство «Плесо» оголосило тендер на розробку проекту київського регіонального ландшафтного парку «Дніпровські острови». Як повідомили в адміністрації цього підприємства, до парку планують включити 34 острови. Зокрема, це острів Жуков, Козачий з протокою, Венеціанський тощо. Перевагу надаватимуть тим проектам, які представлять план найбільшого збереження природних багатств цих територій, — рослинного і тваринного світу. Підприємство, що виграє тендер, має розпочати розробку проекту в липні і закінчити в жовтні.

І ожила пектораль у Таврійському краї

Херсон. На площі перед Центральним ринком встановлено пектораль «Дари Таврії», що символізує багатство й щедрість степового краю. Її автором є херсонський скульптор Юрік Степанян. А зініціював цю появу директор Центрального ринку, член виконкому міськради Олександр Юсіфов.

Алла БРУСИЛОВА.

На знімку: директор Центрального ринку Олександр Юсіфов і скульптор Юрік Степанян **(зліва направо)** біля пекторалі.

Перший дзвоник чи останнє попередження?

Лавру можуть вилучити зі списку ЮНЕСКО

Нещодавній обвал ґрунту у ближніх печерах Києво-Печерської лаври лише підтвердив серйозність ситуації, що склалася на знаменитих схилах київського правобережжя.

У Свято-Успенській лаврі, котра займає частину історичного заповідника, драматизувати ситуацію не схильні. За твердженням співробітників інформаційно-просвітницького центру, за майже тисячолітню історію пам'ятки відомо майже десяток подібних інцидентів. Останній, котрий стався 23 травня, мав локальний характер. Обвалилася частина склепіння одного з доміжних ходів, який використовується винятково персоналом монастиря. Інформація, що з'явилася в ЗМІ про нібито людські останки в породі, котра обсипалася, а також про те, що постраждали мощі, які були в печерах, за твердженням монастирських службовців, не має під собою жодних підстав.

Особисто переконатися в цьому, на жаль, не вдалося. Особи, які супроводжували мене в печерах, не мали відповідних повноважень.

В адміністрації заповідника пощастило більше. На думку Сергія Кролевця, директора Києво-Печерського заповідника, нещодавній інцидент — свідчення масштабного явища, що характерно не лише для Нижньої лаври, а й для всієї території від Музею Великої Вітчизняної війни до парку Слави і навіть далі. Причин багато. Це і нестабільна геологічна ситуація, і підвищена вологість ґрунтів (крім затяжних дощів, можливі і незафіксовані витоки водопровідної води), і, головне, — відсутність діючого моніторингу на проблемній території. Для цього мають бути задіяні зусилля міських і державних структур. Нині ситуацію контролюють лише спеціалізоване управління підземних протизсувних робіт і співробітники заповідника.

Недостатня увага з боку держави до проблем заповідника може призвести до того, що Лавру вилучать зі списку ЮНЕСКО. Подібні прецеденти вже мали місце. Але не було жодного випадку, щоб статус повернули повторно. Проте ніякі юридичні чи економічні санкції у разі такого результату нашій країні не загрожують. Мова йде винятково про міжнародний престиж нашої країни. Ну і, напевно, про нашу духовність. Утім, останнє — винятково наша проблема.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Олег ДЕНИСОВ.

■ ПЕРСПЕКТИВА

Солодше не буває

Попри надлишок на внутрішньому ринку цукру, Кабмін наступного тижня знову планує повернутися до питання про пільговий імпорт цукру-сирцю в Україну.

На черговому засіданні, де розглядали таку можливість, уряд узяв тайм-аут для додаткового аналізу динаміки цін на ринку і визначення доцільності цього заходу. Нинішнього року Мінекономіки виступило з ініціативою дозволити ввезення до країни з незначними митними обмеженнями 260 тисяч тонн цукру-сирцю. Водночас у Національній асоціації цукровиробників «Укрцукор» висловлюються проти імпорту, вказуючи на великі запаси цукру на внутрішньому ринку. Проти виступає і Мінагрополітики. Міністр Олександр Баранівський під час учорашнього Всеукраїнського семінару в Тернопільській області, присвяченого розвиткові виробництва рапсу, повідомив «Голосу України», що солодкого піску на складах країни накопичилося близько мільйона тонн — а потреба в ньому до початку нового сезону вдвічі менше.

Подорожчання цукру — в травні роздрібні ціни збільшилися на 40—60 копійок за кілограм — міністр пояснює не дефіцитом стратегічного продукту, а бажанням деяких комерційних структур змусити уряд прийняти рішення про пільгове ввезення цукру-сирцю. За його словами, йде велика гра — «фірмачі» на кожній імпортованій тонні наварюють по 300 доларів. Підтвердженням того, що ажіотажний попит підігрівається штучно, може служити тій факт, що населення не скуповує цукор про запас, немає ажіотажу ні на ринках, ні в магазинах.

Негативний економічний досвід минулих років, кажуть фахівці, свідчить про те, що ввезення цукру-сирцю сприяло значному скороченню посівів цукрового буряку. А аргументом проти його імпорту є прогнози, згідно з якими бурякового цукру в батьківщині буде зварено близько 1,8 мільйона тонн. Такої кількості досить для забезпечення внутрішніх потреб. Якщо до цієї цифри приплюсувати ще і перехідні запаси, стає очевидним: ввезення цукру-сирцю, крім як до перенасичення внутрішнього ринку, ні до чого доброго не приведе.

Але імпортувати чи ні — питання, на жаль, ще і політичне. На карту поставлено вступ України до СОТ. Щорічне ввезення у країну тих самих 260 тисяч тонн цукру-сирцю і задекларовано в міждержавних домовленостях.

Галина КВІТКА.
Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Рятує краса

Неважливо, що ми пересуваємося у візках. Я хочу, щоб усі знали: ми — нормальні люди. Ми багато чого досягнемо в цьому житті. Так сказала Оксана Климчук під час вручення свідоцтва професійної кваліфікації. Разом з нею документи отримали ще дев'ять киянок. У них різний вік, різні діагнози, половина з них може пересуватися лише в інвалідних візках, але головне, що їх поєднує — бажання до самостійності і прагнення повноцінного життя. Манікюрна справа, на їхню думку, у цьому сенсі підходить ідеально.

Професія не потребує активного пересування, дає змогу творчо підійти до справи і працювати вдома.

Дівчат протягом півроку навчали фахівці з Київського міського центру роботи з жінками і викладачі столичного інституту підготовки кадрів промисловості. Програма підготовки співробітниками інституту була розроблена з урахуванням особливостей учениць. У зв'язку з обмеженням у способі пересування викладачі займалися з дівчатами вдома.

— Було зовсім неважко і дуже цікаво, — розповідає викладач Зоя Мережко. — У деяких дівчаток були певні проблеми з координацією, але їх вдалося розв'язати завдяки їх старанності та величезній силі волі, що відрізняє цих учениць від інших людей. Наприклад, у Ірини Пономаренко, яка хворіє на ревматоїдний артрит, не вистачало сили в руках, але тепер я можу сказати, що ця дівчинка, яка з п'яти років була прикута до інвалідного візка, цілком справжній професіонал. Головне, щоб вона розвивала набуті навички.

Сама Іра оцінює свої перспективи більш скромно: «Запропонували. Вирішила спробувати. Робота подобається. Поки що роблю манікюр сусідам, друзям. Грошей ще не заробила, але сподіваюся, що надалі з'являться справжні клієнти».

Крім необхідних навичок, кожна зі слухачок одержала від центру професійний набір манікюрних інструментів, придбаний на спонсорські кошти. Під час вручення документів директор центру Галина Гончарук запевнила дівчат, що роботу з ними буде продовжено, пообіцяла допомогу в залученні клієнток і у вирішенні податкових питань.

Олег ВОСИНЕД.

Половина європейців, включаючи латишів, підтримує наш вступ до ЄС

Завтра в Київ прибуває делегація парламентаріїв Латвії на чолі з головою комісії з європейських справ Оскаром Кастенсом.

Гість розповів «Голосу України», що найекзотичніший спогад від нашої країни — це його «порятунок» у потязі Київ—Рига (коли такий потяг ще ходив). Оскара мучив зубний біль. Киянка — сусідка по купе сказала: «Не мучтеся, от шматочок сала, прикладіть його до ясен». Майбутній депутат сейму вирішив, що це народні забобони, але з увічливості зробив, як радили. Через дві—три години біль минув і з'явилася впевненість, що з українцями можна мати справу.

А якщо серйозно, мета візиту делегації — знайомство з українськими колегами, що займаються проблемою вступу України до Євросоюзу, і обговорення питань євроінтеграції. Нинішнього року Латвія почала інтенсивний діалог із країнами пострадянського простору: «У нас уже підписано два меморандуми про співробітництво з комісіями з євроінтеграції Грузії і Вірменії. Сподіваюся, що Україна буде третьою».

— Яка користь Латвії від таких меморандумів?

— По-перше, це наш моральний обов'язок, — відповів співрозмовник. — Коли ми вступали до ЄС, нам допомагали інші країни, насамперед скандинавські. По-друге, це зміцнює наші позиції в Євросоюзі. «Програма нового добросусідства» — поле, де ми можемо бути гарними гравцями. На Заході є думка, що схеми, які добре працюють у них, працюють скрізь. Це не так! Для України може бути більш прийнятною модель, обрана Латвією для вступу до ЄС. До речі, за нещодавнім опитуванням «Євробарометра», за вступ України проголосували б 55 відсотків європейців, у той час як за Туреччину — лише 45. Отже, у вашої країни з'явився серйозний шанс.

Володимир СТРОЙ.

Рига.

Сторож вільного ринку

Юлія Тимошенко заявляє про несхибність євроінтеграційного курсу і виступає за зміни у відносинах з Москвою

Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко, перебуваючи у Варшаві, взяла вчора участь у засіданні голів урядів країн—членів Вишеградської четвірки, до якої входять Польща, Чехія, Словаччина та Угорщина. Вишеградська четвірка була створена для того, щоб збільшити вплив країн Центральної Європи у регіоні, а також спільними зусиллями інтегруватися до Євросоюзу. Україна намагається використати досвід цих країн, тому активно бере участь у різних засіданнях цієї організації.

Напередодні зустрічей у польській столиці Юлія Тимошенко дала інтерв'ю «Газеті виборчій», в якому роз'яснила перспективи діяльності свого уряду в зовнішній політиці.

Нині, після поразки референдумів з євроконституції у Франції та Голландії, перспектива вступу України до Євросоюзу звелася практично нанівець. Однак пані прем'єр вважає, що результати референдумів мають стати матеріалом для роздумів політикам, які керують Євросоюзом. «Україна не змінить своїх планів. Ми послідовно працюватимемо над доведенням законодавства до європейських стандартів. У нас багато роботи. Україна рано чи пізно ввійде до спільного європейського дому, бо народи, які там живуть (і це показують соцопитування), хочуть нас там бачити», — заявила Юлія Тимошенко.

Відповідаючи на запитання про причини ускладнення українсько-російських відносин, пані прем'єр зазначила: «У Москві хочуть, щоб зі зміною влади нічого не змінилося. Ми намагаємося змінити пропорцію, не порушуючи норм вільного ринку. Я не хочу, щоб відносини з Росією ускладнювалися або були такими, як за часів Кучми. Я хочу, щоб вони були рівними, чесними та партнерськими». Юлія Тимошенко також зазначила, що 90 відсотків нашого паливного ринку контролюють російські компанії: «Вони роками почували себе і продовжують почуватися господарями на цьому ринку. Тож нам довелося мати справу зі списком монополістів, які штучно роздували ціни. Уряд охороняв вільний ринок від цих монополістів».

Маргарита СОКОЛОВСЬКА.

Лукашенко боїться троянд і помаранчів

Білорусь запроваджує візовий режим з Грузією

Президент Республіки Білорусь Олександр Лукашенко прийняв рішення про запровадження щодо Грузії візового режиму. Його прес-служба пояснює цей захід необхідністю посилити боротьбу з організованою і транснаціональною злочинністю.

У заяві, переданій Білоруським телеграфним агентством, зокрема сказано: «Сьогодні різко зросли масштаби використання грузинськими кримінальними елементами території Білорусі як каналу проникнення на територію Росії без відповідних віз».

Тим часом напрошується інше пояснення запровадження віз. А саме — бажання відгородити «правильних» білоруських громадян від розтлінного впливу американізованих грузинів. Тим більше що головний партнер Білорусі Росія ввела візовий режим для Грузії ще п'ять років тому. Правда, причина тоді була інша: небажання грузинського керівництва дозволити російським військовим хазяйнувати в Панкіській ущелині, як у себе вдома.

На пострадянському просторі проти Грузії візовий режим запровадили також Узбекистан, Туркменистан і Казахстан.

Зі Львова до Словенії

У Львові незабаром з'явиться консульство Словенії. Питання його відкриття днями обговорили глава Львівської обласної ради Михайло Сендак з послом Словенії в Україні Приможем Шелігом. Про це повідомили у прес-службі Львівської облради.

«Ми зацікавлені, щоб відкриття відбулося найближчим часом, адже Львів — культурна столиця Західної України», — відзначив під час зустрічі П. Шеліго. Посол зазначив, що крім налагодження культурних зв'язків, словенських чиновників цікавить співробітництво в економічній сфері. У планах — проведення спільних біз-нес-конференцій і робота із залучення словенських інвестицій до Львівської області. Михайло Сендак підтримав пропозицію словенського посла про відкриття відділення словенської мови у Львівському національному університеті ім. Івана Франка й пообіцяв особисто зустрітися з ректором для обговорення цього питання.

Венецію окуповано. Культурно

Учора у Венеції офіційно відкрилася 51-ша Бієнале. Святково, яскраво, дещо пафосно і, що приємно, з нашою, українською, участю. Форум сучасного мистецтва цими днями зібрав в Італії художників, мистецтвознавців, фотографів, журналістів і, звичайно, поціновувачів з усього світу. Вони з'їхалися до знаменитої оази світової культури себе показати й інших подивитися. А ще — обговорити: як діяти далі і що новенького за останні два роки (а саме з такою періодичністю відбувається Бієнале) з'явилося на культурному подіумі сучасності.

Це питання зацікавило і нас, коли розглядали венеціанські експозиції. Якщо чесно, до зустрічі із сучасним мистецтвом з його венеціанськими ноу-хау ми готувалися заздалегідь. Для цього відвідали Музей сучасного мистецтва у Відні, побували в паризькому центрі Помпіду й у Луврі. Отож експозиція Бієнале — це аж ніяк не шедеври епохи Відродження... Це — експонати нашого часу. А в сучасному світі усе ПО-НАШОМУ. Бельгійський проект. Умовно ми охрестили його «кібернетика-електроніка». У кімнаті розставлено монітори телевізорів з під'єднаними проводами і підсилювачами, диски, схеми. На великому екрані —зображення комп'ютерного вікна. У ньому — людина в котелку з тростиною в руках (вочевидь, консерватор). Курсор наводять на голову джентльмена і вмикають функцію «стерти». І немає людини.

Ісландія спробувала наблизитися до природи, вмонтувавши монітор телевізора (обов'язковий атрибут відео-арту) в копицю сіна і посадивши на поличку дерев'яні опудала гризунів. Це представлення в нас проходить під кодовою назвою «Привіт, бобри!». На екрані шаманить ірландська бабуся, лунає тягуча мелодія. Хочеться вдатися до медитації. Але ніколи. Треба встигнути прилучитися до світового відео-арту. А це значить обійти більш як 30 павільйонів.

Майже в кожній з побачених презентацій відчувається ностальгія за минулим людської цивілізації. Сумна констатація її досягнень, ода тому, що людина створила своїми руками і мозком, чомусь звучить, як реквієм. Комп'ютери, пластик, гума, зелене листя за склом... За що боролися? В такому світі дедалі менше залишається простору для людини.

Зміст сучасного мистецтва в тому, що воно відображає. А відтворює воно цю хвилину, мить нашого сьогоднішнього життя — що минає разом з нею. Ми намагаємося через мистецтво висловити своє ставлення до того, що відбувається з нами. На жаль, часто не розібравшись у власних почуттях. От і виходить отакий штучний плювок у вічність. Навряд чи наші нащадки зрозуміють цю мову і зможуть уявити достовірну картину нашого буття і свідомості. Та це вже не наші проблеми.

Фото Ярослава ШАПОЧКИ.

Сьогодні ввечері на Бієнале відбудеться офіційна презентація нашого вітчизняного проекту «Ми діти твої, Україно». Про цю акцію читайте в наступних номерах газети.

На знімку: муляжі людей на колінах, у піжамах, у гумових чоботях і водолазних (або космічних) шоломах п'ють з кубків повітря.

Ольга ВАУЛІНА.

Венеція.

■ СВІТ КОРОТКО

УКРАЇНА

Країна сходу Сонця ділиться теплом

Близько 60000 доларів США отримає Сосницька спеціалізована школа-інтернат для глухих дітей, що на Чернігівщині. Вчора угоду про це підписали Надзвичайний і Повноважний Посол Японії в Україні И. В. Кіщиро Амає з керівництвом цього дитячого закладу.

За ці кошти планують відремонтувати школу, закупити сучасне обладнання. Цей грант є частиною японської офіційної допомоги Україні в рамках програми сприяння проектам людської безпеки «Кусаноне».

УЗБЕКИСТАН

Серед загиблих в Андижані — іноземці

Про це повідомило високопоставлене джерело в Міноборони РФ. Названо і цифру — 50 громадян із азіатських країн та країн СНД.

РОСІЯ

Ми для росіян більше друзі, ніж вороги

Відповідно до результатів опитування, 17% росіян вважають Україну дружньою країною, а 13% — ворожою. Список «ворогів Росії» очолює Латвія. Далі йдуть Литва, Грузія, Естонія і США. Перелік дружніх країн очолює Білорусь, за нею — Німеччина.

БОЛІВІЯ

Президентом став суддя

Парламент Болівії прийняв відставку президента Карлоса Меси і призначив главу Верховного суду Едуардо Родрігеса виконувачем обов'язків президента.

БОЛГАРІЯ

Невідомий вірус

До шести тисяч громадян за тиждень уражає невідоме інфекційне захворювання. Хворобу супроводжує висока температура, слабкість, сильний кашель та біль у шлунку. Медики поки що не можуть визначити, що це за хвороба і як їй протистояти.

ФРАНЦІЯ

Потяг протаранив вантажівку

Інцидент стався у передмісті Арраса на півночі Франції. Пасажирський потяг зіткнувся з вантажівкою, що перевозила балони з газом. У результаті кілька людей дістали поранення.

СИРІЯ

Правлячу партію очолює президент

Президента Сирійської Арабської Республіки Башара Асада переобрано на посаду генерального секретаря правлячої в Дамаску Партії арабського соціалістичного відродження.

ДЕНЬ

СУБОТА, 11 ЧЕРВНЯ 2005 ■ № 107 (3607)

Угорські інвестиції в економіку України на сьогодні становлять майже 80 мільйонів доларів, повідомив посол Угорщини

У п'ятницю міністр транспорту та зв'язку Євген ЧЕРВОНЕНКО заявив: «Мінтрансзв'язку ще не пропонувало Кабміну підвищити ціни на залізничні квитки»

■ ФАКТ І КОМЕНТАР

Неслухняні орієнтири

За даними Держкомстату, обсяги промислового виробництва у травні зросли на 4,3 відсотка, від початку року — на 6,2.

Надії поки що не справдилися. Пожвавлення споживчого попиту, яке спричинили численні соціальні виплати, потужна монетарна протидія уряду і Нацбанку інфляції ще не додали потуги промисловій динаміці. Промисловість гальмує 14 місяців поспіль. Травневий результат став наслідком, про що я вже не раз зазначав, несприятливих зовнішніх і внутрішніх чинників. На зовнішньоекономічній діяльності промисловості загалом і металургійної, зокрема, зле позначається скорочення попиту на традиційних ринках збуту. Металургія, схоже, стоїть на порозі кризового стану — зупиняються доменні печі. Якщо у квітні відповідного періоду минулого року галузь поступалася 1,6 відсотка, то у травні — вже 3,7. Безперечно, дається взнаки чотиримісячна кредитна недостатність, але найбільше дошкуляє нестача інвестицій в основний капітал. З огляду на це виникає запитання: чи не зарано уряд прийняв рішення про перерахування 50 відсотків прибутків державних підприємств до держбюджету? Якщо торік у травні від'ємну динаміку доданої вартості мали сім підгалузей промисловості, то цьогоріч вже на одну більше. Якщо скорочення обсягів промислового виробництва триватиме й надалі, уряд не виконає запрограмованих цілей. Нагадаю, що в першому півріччі Кабінет Міністрів прогнозував темпи промислового зростання на 8—8,5 відсотка, а в держбюджет закладав 12 відсотків. Очевидно, що під загрозою зриву стоїть і річне завдання з економічного зростання. Якщо, не дай Боже, не виправдає надії агропромисловий комплекс, масштаб валового внутрішнього продукту за підсумками року може бути на 1—2 відсотки менший, ніж передбачалося. Принаймні керівник радників Нацбанку Валерій Литвицький вбачає за розумне переглянути бюджетні орієнтири відповідно до нових реалій.

Сергій ВЛАД.

■ ФОТОФАКТ

У відреставрованому Палаці Бандінеллі Львівського музею історичних коштовностей — пам'ятці архітектури XVI століття — демонструється близько тисячі експонатів, серед яких — унікальні зразки золотих раритетів трипільської культури.

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

Фото Ігоря АЛЬПЕРТА.

■ ФОТОФАКТ

На традиційну зустріч журналістів голова Херсонської облдержадміністрації Борис Силенков (другий ліворуч) прийшов у яскраво-червоній футболці з написами: «Преса Херсонщини», «Свободу не спинити». Таке саме «демократичне» вбрання він подарував кожному з присутніх журналістів.

Алла БРУСИЛОВА.

98 = 95 + PR?

На кожній третій заправці у бак заливають бозна-що

Чим відрізняється 95 бензин від 98-го, що продається на вітчизняних АЗС? Виявляється — нічим! Просто у 98-го кращий PR і тому значно вища ціна. Такий анекдотичний висновок можна зробити за результатами перевірки Держспоживстандартом України 12,4 мільйона літрів бензину на 556-ти автозаправках різних форм власності в усіх регіонах держави.

Виявляється, що буквально на другий день цієї перевірки 98-го... зник. Як розповів голова Держспоживстандарту Микола Негрич, вихідними йому довелося проїхати Україною дві тисячі кілометрів, і «елітний» бензин під час цієї подорожі він побачив максимум на п'яти відсотках АЗС!

Під час перевірки з'ясувалося, що працівники понад 77 відсотків автозаправок порушують права споживачів. А 18 відсотків проконтрольованого бензину (а це 2,25 мільйона літрів) узагалі забракували й зняли з реалізації.

Найпоширенішим видом порушень (зафіксовано в 73 випадках зі 100) є відсутність супровідних документів на нафтопродукти. Тож чи варто сподіватися на високу якість бензину, походження якого встановити неможливо? Далі йдуть (на 62 відсотках перевірених АЗС) проблеми з метрологічним забезпеченням — сюди, зокрема, належить банальний недолив і чинники, що йому сприяють. А саме: неперевірені лічильники, мірники тощо. А ось пальне з 38 відсотків автозаправок взагалі небезпечне для двигунів авто, адже не відповідає нормам якості та безпеки нафтопродуктів.

До речі, в нинішній ситуації неможливо почуватися безпечно, навіть обравши для свого автомобіля заправки якоїсь однієї мережі. Як з'ясувалося, найкращий показник за якістю серед основних учасників ринку нафтопродуктів складає 22 відсотки. Тобто на кожній четвертій—п'ятій заправці цієї мережі все одно наливають в баки бозна-що! А найкращий (хоча й язик не повертається назвати його таким) показник за метрологічним забезпеченням — це 32 відсотки. Тож майже на кожній третій заправці кращої за таким показником мережі вам все одно запросто можуть недолити бензинчику...

Микола Негрич «намалював» ситуацію з українським пенсіонером, який, аби поїхати на дачу, віддав половину пенсії на бак «їжі» для свого старого колісного друга. Якщо бензин виявився неякісним і двигун вийшов з ладу, а пенсіонер навіть зберіг чек з автозаправки — максимум, що він може зробити, це походити з цим чеком, попсувати собі нерви, а потім витратити другу половину своєї пенсії (хоча навряд чи вистачить) на ремонт того самого двигуна. За нинішньої законодавчої бази, стверджує Микола Михайлович, на інше сподіватися дуже важко.

Сергій ХОМІНСЬКИЙ.

І з молоком не все гаразд

■ ПЕРСПЕКТИВА

Мінагрополітики має на меті впорядкувати процес закупівлі молока у селян, встановивши мінімальну ціну на молоко I сорту на рівні 1 гривня 20 копійок за кілограм. Розроблено проект відповідного документа. За планами, такий крок має стимулювати аграріїв, перетворити для них здачу коров'ячого молока на переробку на справу прибуткову.

Про те, що чинні нині закупівельні правила гри швидше нагадують гру без правил, сільгоспвиробники говорять давно. Якщо, приміром, ближче до столиці переробні заводи конкурують між собою за сировинні зони і селяни вже зараз можуть одержати там за молоко гривню і більше, то в глибинці найчастіше є лише одне таке підприємство на кілька районів. У цьому разі монополіст балом і править — у багатьох населених пунктах аграріям за літр зданого молока платять 65—70 копійок.

На перший погляд, запропонована мінімальна ціна — діло праведне. Але, як заведено, у медалі є дві сторони. У листі, підготовленому членами Української аграрної конфедерації на ім'я Президента Віктора Ющенка та Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко, міститься попередження про можливість чергової кризи в галузі. «Стурбованість зумовлює не так сам факт установлення таких цін, як те, що ці дії відбуваються без всебічного аналізу ситуації на ринках відповідної продукції», — цитує лист АПК-Інформ.

А на думку голови ради директорів Спілки молочних підприємств Вадима Чагаровського, у пропонованих мінімальних цінах не враховано ні собівартість, ні джерела надходження молока, ні сезонний характер його виробництва, переробки і споживання.

У молочних баталій є третя зацікавлена сторона — споживач. Із запровадженням нових правил гри саме він і потрапить під «обстріл». Додаткові витрати, пов'язані із закупівлею сировини за вищими цінами, переробні підприємства напевне перекладуть на вартість готової продукції.

Валерій ДРУЖЕНКО.

■ ЩОДЕННИК

Мрії та реалії

Понеділок. Перший віце-прем'єр-міністр Анатолій Кінах повідомив про катастрофічний дефіцит м'яса: бракує 483 тисячі тонн. Спричинила нестачу... боротьба уряду з контрабандою: його нелегальний імпорт зменшився в 9 разів. За словами Кінаха, переробні підприємства України завантажені на 30 відсотків. Власні товаровиробники неспроможні забезпечити комбінати сировиною, бо торік, не витримавши конкуренції з контрабандою, скоротили поголів'я худоби.

Уряд намагається впоратися з ситуацією, плануючи відновити роботу «лежачих» тваринницьких ферм, надати додаткові квоти для імпорту м'яса в Україну. Але на це потрібен час. Принаймні значно більше, ніж місяць, що його уряд пообіцяв для подолання «м'ясної» кризи. Цікаво, а чому нас не завалив м'ясом Держкомрезерв України?

Вівторок. Президент Віктор Ющенко пообіцяв, що наступного тижня в Україні запроваджується процедура «єдиного вікна» з надання земельних ділянок для житлового та комунального будівництва і впродовж 20—30 днів у цій сфері буде наведено порядок. Президент вважає, що Україна здійснює наймасштабнішу земельну реформу за останні 100 років: 6,9 млн. громадян одержали земельні паї. Це, за його словами, «більше, ніж будь-хто, хто займався приватизацією землі в Європі». Проурядові ЗМІ назвали запровадження «єдиного вікна» земельною революцією. А може, цього разу обійтися без революції? Бодай у травневих реалізації ідеї...

Середа. Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко підкорила серця редакторів «Playboy»: в інтерв'ю журналу «Elle» вона сказала, що фотографія на його обкладинці — найкраще, про що може мріяти справжня жінка. Незабаром у списку особливих людей і подій наша леді випередила кілька актрис. Кажуть, «Playboy» хоче запропонувати Тимошенко позувати для журналу. Українські ЗМІ подали новину як велике досягнення глави Кабінету.

У світі лише десять жінок керують урядами. Незалежно від країн, де вони мешкають, схожий інцидент спричинив би скандал. Нашу леді пропозиція не образила, принаймні жодних заяв з обуренням від її прес-служби не було. Утім, може, поки що це і є найбільше досягнення нашої Юлі? Проте будемо сподіватися, що невдовзі вона стане кращою й серед керівників урядів, котрі сягнули вершин в економіці.

Четвер. Укрзалізниця має намір повернутися до задуму, що його не вдалося реалізувати в березні: на 50 відсотків підвищити вартість проїзду в купейних вагонах. Тоді ідею не схвалив Кабмін. Нині заступник гендиректора залізничного відомства Микола Снітко пояснив, що пасажири мають сплатити збитки, яких Укрзалізниця зазнає через низькі тарифи на... пасажирські перевезення. Цінна ідея, а головне — вчасна: відпусткники масово збираються в дорогу...

П'ятниця. Віце-прем'єр Микола Томенко оприлюднив інформацію, що серед пріоритетів уряду під час формування бюджету 2006 року буде програма житлового будівництва та його кредитування. За словами Томенка, мова йтиме про 20—30-річні кредити, збільшення кількості робочих місць. Утім, віце-прем'єр не зміг назвати навіть приблизний обсяг кредитних чи інших ресурсів, які плановано на це спрямувати. Серед можливих джерел фінансування він назвав кошти, що їх держава отримуватиме від доочіки підприємств, приватизація яких відбулася з порушеннями. А раніше урядовці заявляли, що ці кошти надаватимуться для відшкодування втрачених заощаджень. Мабуть, можна обійтися без коментарів.

Валентина ПИСАНСЬКА.

3 червня. У Києві представлено анонімно макети проектів реконструкції Європейської площі та готелю «Дніпро» у центрі столиці.

4 червня. Напередодні Дня журналіста від будинку парламенту стартував VII Міжнародний журналістський автопробіг «Дорога до Криму: проблеми та перспективи».

5 червня. Черкаси. Огляд-конкурс професійно-технічних училищ та ліцеїв «Барви молодості та краси».

6 червня. Луганськ. Прем'єра п'єси Анатолія Крима «Євангеліє від Івана» в Луганському академічному українському музично-драматичному театрі.

8 червня.
Голова Верховної Ради України, Президент ПАЧЕС Володимир Литвин відкрив XXV пленарне засідання Генеральної асамблеї ПАЧЕС.

7 червня. Під час парламентських слухань на тему «Забезпечення прав дітей в Україні. Охорона материнства та дитинства» народний депутат Геннадій Удовенко спілкується з учасниками.

9 червня. Київ. Народні депутати України Олег Петров (ліворуч) та Леонід Каденюк під час фіналу Всеукраїнського гуманітарного конкурсу «Космічні фантазії».

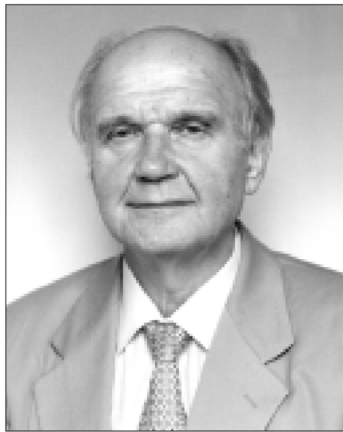
Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Олександра КЛИМЕНКА, Андрія НЕСТЕРЕНКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ та Укрінформу

Історія, тобто позасвідоме, загальне, ройове життя людства, всякою хвилиною життя царів користується для себе як знаряддям для досягнення своїх цілей. **Л.ТОЛСТОЙ.**

■ ДУМКИ З ПРИВОДУ

Не ворушіть, не загострюйте

Я — ветеран Радянської армії, учасник Великої Вітчизняної війни. Я — солдат. У 1946-му зустрічав чимало лейтенантів, які прагнули залишитися в армії, бо ніде не були затребувані. Я хотів вчитися і вивчився, тяжко працював. Жодного разу, як ветеран, не скористався численними пільгами. Полковники і генерали запасу завжди були ситими, перебували в жорсткому репресивному апараті. Отримували зірки на погони, чи не щороку — медалі з нагоди «річчя» визволення міста, в якому навіть не були.

І всі ці роки багато з них створювали собі реноме, розповідаючи про своє геройське минуле. Нині є група ветеранів, які вважають, що саме вони і ніхто більше врятували світ від коричневої чуми. Це вони, на моє переконання, свідомо чи ні, створювали образ постійного ворога. І самі вживалися в нього. Ми не повинні йти у таких на повідку.

Тому я не порушував би питання про примирення чи непримирення ветеранів, які воювали на фронтах ВВВ. Мене вже «заїли» друзяки-генерали, котрі оголосили війну примиренню українців. Вони загострюють ситуацію, називаючи воїнів УПА зрадниками. Де їм зрозуміти «лісових братів».

Згадайте, під ким була Західна Україна до 1939-го? Знаєте, хто владарював на тій землі до 1941-го. До 1944-го її топтав фашист. Хто з цих «гостей» був найжорстокішим — знають лише ті, хто вижив в окупації. Хто взявся за зброю, щоб боронити свій хутір, свою родину, себе. То яку Батьківщину вони зрадили? Польщу, СРСР чи Німеччину?

Кому невідомо, що УПА хотіло влитися в Радянську армію? І хіба не Москва завадила цьому? Хіба не Кремль у такий спосіб свідомо посварив брата з батьком, діда з онуком?

Смішно і боляче водночас чути докори, що воїни УПА не звільнили жодного населеного пункту і жодною гучною операцією не відзначились. Ну як можна порівнювати дії «лісової» армії з регулярними радянськими військами? І чому не береться до уваги той факт, що містечка Волині певний час контролювали повстанці? Якщо не вдень, то вночі. Окупанти мусили тікати від них.

А як поставилися енкаведисти до захисників українського краю? Не здавалися у полон — їх знищували, здалися — знищували.

Сьогодні їх уже небагато. Залишмо колишніх вояків у спокої.

Ігор ЮХНОВСЬКИЙ,
народний депутат України.
Записав Іван ІЛЛЯШ.

Нехай всі живуть у мирі та достатку

■ ТОЧКА ЗОРУ

Доки не буде сказано всієї правди про ОУН-УПА, миру між ветеранами Великої Вітчизняної та екс-бойовиками Української повстанської армії досягти важко.

Але чи здійсненна у принципі ідея сьогоднішнього, тобто такого, що йде від серця, а не офіціозно-показушного примирення 80-річних людей, що прожили важке, сповнене страждань і горя життя, людей, що звикли бачити одне в одному заклятих ворогів? Хто, перед ким, за які гріхи і злочини має вибачатися, перш ніж, як у зворушливому телевізійному кліпі, пропонувати випити мирову?

«Мир» з-під палиці?

Як відомо, ветерани Великої Вітчизняної навідріз відмовилися йти в День Перемоги Хрещатиком разом з колишніми воїнами УПА. Ті, у свою чергу, у численних телевізійних і газетних інтерв'ю в один голос повторювали: «9 Травня — не наше свято». І це за того, що практично всі лідери країн—учасниць антигітлерівської коаліції прибули на святкування 60-річчя Перемоги до Москви. Невже ті, хто сказав «9 Травня — не наше свято», не читали чи забули головні постулати «Mein Kampf»? Гранично відверто і чітко викладені в «чорній Біблії» нацизму, ідеї Гітлера свідомо не залишали каменя на камені від мрій «расово неповноцінних» «Untermenschen» («недочеловеков») про створення для них такого собі «Українського Рейху» за допомогою німецьких багнетів. «Нам потрібні такі землі, які безпосередньо прилягають до корінних земель нашої батьківщини», тому що «лише в такому разі наші переселенці зможуть зберегти тісний зв'язок з корінним населенням Німеччини». Інакше кажучи, територія колишньої підавстрійської Галичини підлягала тотальному очищенню від «расово чужих» аборигенів, заселенню її «чистокровними арійцями» і «регерманізації», тобто входженню до складу Третьої Імперії. Такого простого логічного висновку неважко дійти, прочитавши одкровення фюрера. Яка вже тут «Українська Самостійна Соборна Держава»!

Думати самому і запевняти весь інший світ, начебто ти «борець за волю Вітчизни», і бути таким насправді — це дві великі різниці. Такої самої думки тернопільський історик і публіцист Ярослав Забовський: «До здобуття незалежності України ні ОУН, ні УПА жодного стосунку не мають» (газета «Прикарпатська правда», 1.10.02 р.). Національно-визвольним рухом вони були б лише в тому разі, якщо, ведучи боротьбу проти окупації Волині та Галичини Річчю Посполитою, проти репресій щодо тамтешніх українців і русинів (нехай навіть шляхом відповідного кривавого терору), борючись проти далекої їм Радянської влади, не загрузли б у флірті зі спецслужбами нацистської Німеччини, не стали агентурою, тобто простим знаряддям цих спецслужб.

Можна говорити про історичну драму ОУН. Але це їх драма. Це їхня трагедія, локалізована переважно в межах Галичини, Волині, Полісся, почасти Закарпаття. До чого тут решта України — Наддніпрянщина, Слобожанщина, Донбас, Новоросія, Крим? Чому жителі цих регіонів — діти, онуки і правнуки воїнів-визволителів, червоних підпільників і партизанів — мають визнавати їх як своїх власних «героїв»? Давайте ще згадаємо, що були похідні групи ОУН, які відправили на Схід України, про що із захватом пишуть у «демократичній» пресі. Є факти їхньої участі в місцевій «українській» поліції, викритті радянських підпільників, про що дехто воліє замовчувати. Нехай всі ветерани доживають свого віку в достатку і комфорті, з гідною пенсією — хто ж проти? Однак насилувати душу і совість сотень тисяч — це, за всіма Божими і людськими законами, великий перебір...

А такого не забути

Добре відомо: саме бойовики ОУН(б)-УПА під час «волинської різанини» знищили тисячі осіб мирного польського населення — серед них старі люди, жінки і діти. Не щадили і своїх — навіть заслужених ветеранів довоєнного підпілля ОУН. «30 серпня 1941 року Степан Козій за дорученням бандерівського проводу пострілами ззаду вбив на вулиці Житомира двох членів Проводу Українських Націоналістів — Омеляна Сеника-Грибівського і Миколу Сциборського» (журнал «Самостійна Україна», Чикаго—Нью-Йорк, вересень 1961 р.). «Численні могили від села до села залишили бандерівські «герої», знищили безневинних людей, за яких відповідають перед Богом і перед своєю совістю, перед рідними своїх жертв, — зазначає політемігрант Григорій Стецюк («Невстановлений пам'ятник. Спогади». Інститут досліджень Волині. Канада, 1988 р.). — Я вірю, що всі ті сльози впадуть на покоління Бандери, Лебідя, Стецька».

Тепер згадаймо, що відбувалося вже після вигнання німців з території Радянського Союзу. У 1944—1954 роках підпілля ОУН(б)-УПА в західних областях УРСР знищило понад 30 тисяч радянських і партійних працівників. Загалом радянські втрати становили 50 тисяч осіб. Крім ненависних оунівцям «московських комісарів», це були прислані з Центральної та Східної України вчителі, лікарі, інженери, будівельники для того, щоб допомогти тамтешнім мешканцям швидше налагодити мирний побут, відновити народне господарство, залікувати рани війни.

Гаразд, терор проти «штатних працівників райкомів, парткомів», партизанські вилазки проти військовослужбовців «окупаційних російських військ», НКВС і МДБ: око за око, зуб за зуб. Відплата, так би мовити, за репресії 1939-41, 1944-45 років на Волині й Галичині, з якою треба розбиратися окремо.

А в чому провинилися десятки тисяч цілком мирних «східняків», та й місцевих активістів, серед яких було чимало дівчат і жінок, закатованих «ідейними» бандитами з лютою, жахливою жорстокістю? Таких фактів не 50 — всі 500 важких томів. Що, насильно обірвані життя сільських комсомолок, перших колгоспниць, юних викладачок «рідної мови», котрі приїхали з Донецька і Херсона, допомогли швидше знайти довгоочікувану «волю» і спокій?

Сергій ГРИГОР'ЄВ,
член Спілки журналістів.
Запоріжжя.

■ ФОТОФАКТ

Ветерани ОУН-УПА під час святкування Дня героїв в неділю 22 травня 2005 р. у Львові. *Фото УНІАН.*

День Перемоги. 9 Травня 2005 рік. *Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.*

Так склалося, що в оцінці історичних подій у нас існує два підходи. На жаль, поки що домінує той, що був започаткований історіографією доби СРСР і який характеризується численними перекручуваннями, замовчуванням фактів і їх відвертим фальшуванням на догоду комуністичним ідеологемам. Другий, що базується на реальних подіях і їх об'єктивістських оцінках, формувався істориками шкіл М. Грушевського, І. Крип'якевича та діаспорними науковцями, а останнім часом і вітчизняними істориками-патріотами. З кінця 80-х років цей підхід почав набувати стрімкого поширення, що змусило посткомуністичних історіографів відійти від ідеологічних догматів і переглянути старі схеми. Проте й досі в оцінці багатьох принципово важливих для самоусвідомлення українського народу історичних подій домінує підхід, несумісний з процесами націо- та державотворення.

Українська Демократична Республіка.

УНІВЕРСАЛ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТР. РАДИ.

Народе Український і всі народи України! Тяжка і трудна година впала на землю республіки Російської. На півночі в столицях іде межиусобна і крівава боротьба.

Центрального правительства нема, і по державі шириться безвластя, безлад і руїна. Наш край так само в небезпеці. Без власті дужої, єдиної, народньої Вкраїна теж може упасти у безодню усобиці, різні, занепаду.

Народе український! ... ти права, здобуті боро... Українська Центральна... ім'я ратування всеї Ро... Республікою. Не оділя... до станемо на нашій з... бліка Російська стала ф... ...ни вся власть творит... нам, Українській Цент... ятові України.

Маючи силу і вла... ві прав і революції не...

Оповіщаємо: до тер... в більшости Українцями... ківщина, Катеринослав...

Остаточне означен... на частин Курщини, Х... більшість населення у... родів.

Всіх же громадян ... дньої Республіки істнує... на удільні, манастирсь... лі ці є власність всьог...

Українська Центра... ві негайно виробити з... народом, всіх земельн... ... народній респ... На теріторії народньо... ... наша Україна, вимаг... ... продукти спожи... ... пр. праці від...

Генеральний секретаріат Центральної Ради 1-го скликання: сидять — зліва: С. Петлюра, С. Єфремов, В. Вінниченко, Х. Барановський та М. Стешенко. Стоять: Б. Мартос, М. Стасюк, П. Христюк. Зверху ліворуч: В. Садовський — генеральний секретар судових справ. Зверху праворуч: перший президент Української Народної Республіки, голова Центральної Ради М. Грушевський.

Фото ЦДКФФА ім. Пшеничного.

Правда переможе!

Зокрема, це стосується такого суспільно-вагомого явища, як національно-визвольна боротьба українського народу в ХХ столітті. Комуністична історіографія взагалі не визнавала факту її існування, оскільки боротьба за національне визволення українського народу елементарно не вкладалася у схеми його «щасливого життя у братній сім'ї народів». Тому учасники цієї боротьби кваліфікувалися як «петлюрівські недобитки», «бандити», «українські буржуазні націоналісти», «бандерівці», і докладалося максимум зусиль, щоб в українського народу формувалося негативне ставлення до них. У зв'язку з цим варто оглянути ретроспективу історичних подій та їх сучасних оцінок.

Утворення Української Центральної Ради у березні 1917 р. та обраний нею політичний курс знайшли схвальний відгук в усіх прошарках українського суспільства. Вже 18 травня 1917 р. у Києві розпочався Перший Всеукраїнський військовий з'їзд, у якому брали участь 700 представників від всіх армій, Чорноморського та Балтійського флотів. Ухвалені з'їздом рішення про розбудову української армії були з ентузіазмом сприйняті військовиками: вже на середину 1917 р. українські військові частини в російській армії налічували близько двох мільйонів вояків. Водночас з робітників і селян напівстихійно формувалися курені Вільного Козацтва загальною чисельністю у десятки тисяч осіб. На жаль, Центральна Рада не приділила належної уваги будівництву збройних сил і навіть не вважала доцільним їх формування. Тому під кінець 1917 р. деморалізовані і розагітовані більшовиками українські частини у більшості розпалися і розійшлися по домівках. Наслідками недолугої військової політики Центральної Ради стали поразка у першій війні з більшовицькою Росією, трагедія Крут і врешті-решт — поразка у визвольних змаганнях 1917—1921 рр. Але у контексті нашого огляду надзвичайно важливою є масово виявлена наддніпрянськими українцями готовність до збройної боротьби за незалежність України. Ця готовність засвідчена і тривалим протистоянням українського війська переважаючим силам більшовиків, і подальшим збройним спротивом більшовицькій окупації кількох сотень повстанських загонів, які діяли протягом першої половини 20-х років, допоки не були винищені більшовицькою армією.

Треба врахувати, що Українська Народна Республіка була легітимною державою українського народу, визнаною багатьма країнами світу. Тому захист своєї держави, у тому числі збройний, був законним правом всіх українців. Окупувавши Україну під кінець 1920 р., Росія потопила у крові прагнення українців до незалежності.

І з точки зору наших національних інтересів, і з погляду міжнародного права ці дії Росії були злочином проти українського народу. Тому збройну боротьбу українських повстанців, які протистояли окупантам, ми повинні кваліфікувати як національно-визвольну, а самих повстанців розглядати як героїв визвольної боротьби. Зауважимо, що так само належить оцінювати і діяльність ОУН, і збройну боротьбу УПА, оскільки між ними існує історична тяглість — по суті, це були різні етапи єдиного явища.

Але всупереч логіці та у повній відповідності з комуністичними догматами, в Україні й досі панує інший підхід до оцінки діяльності українських повстанців. Їх імена забуті, їх боротьба замовчується або кваліфікується як бандитизм. Як приклад, можемо послатися на багаторічні — і досі безрезультатні — спроби домогтися реабілітації повстанського отамана Ананія Волинця (а також інших українських повстанців) історичним клубом «Холодний Яр» з Києва.

Для довідки: Ананій Волинець, 1894 р. народження, за фахом — агроном, 1917 року був призначений Центральною Радою начальником міліції Гайсинського повіту Вінницької області. Організатор Вільного Козацтва, восени 1918 р. командував куренем, що згодом був перетворений на 61-й піхотний Гайсинський полк. Одержав звання підполковника. У 1919—1920 рр. разом з своїми бойовими побратимами воював з більшовиками і у складі армії УНР і керівником партизанського загону, залишеного на окупованій території. Виявив себе як здібний командир, здобувши перемоги у кількох десятках боїв. Восени 1920-го разом з армією УНР перейшов Збруч і був інтернований у Польщі. Оселившись у Рівному, організував підпільну мережу в Наддніпрянщині, співпрацював з Тарасом Бульбою-Боровцем. 1939 р. — арештований більшовиками і згодом розстріляний.

А ось як оцінив діяльність Ананія Волинця у серпні 1997 р. Олександр Христенко, тодішній заступник Генерального прокурора України: **«У 1918 р. за дорученням Центральної Ради, з церковного і кулацького елементу організував політбанду...»** А висновок такий: **«Волинець організував збройну банду з метою захоплення влади, підготовки і скоєння контрреволюційних злочинів, вів активну боротьбу проти революційного руху. На підставі викладеного... вважати Волинця Ананія Гавриловича обґрунтовано засудженим за даною кримінальною справою і таким, що не підлягає реабілітації»**.

Отже, колишній заступник Генерального прокурора визнав, що Ананій Волинець боровся за владу Української Народної Республіки — але саме це він і вважає складом його злочину. Це типовий приклад того, що вплив комуністичних ідеологем в незалежній Україні і досі залишається потужним, домінуючим навіть на владних щаблях.

А ось інший приклад. З проханням реабілітувати отамана Івана Савченка-Нагірного у 1998 р. до Черкаської прокуратури звернулися його родичі.

Для довідки: Іван Савченко, 1895 р. народження, селянин із Золотоніського повіту, самотужки здобув освіту і на початок 1917 р. був писарем Золотоніської комендатури. Делегат Третього Всеукраїнського З'їзду військовиків. Якийсь час пропрацював у військовому міністерстві УНР, але повернувся додому після приходу до влади П. Скоропадського. Мобілізований до Червоної армії, швидко розпізнав її антиукраїнську суть, дезертирував і приєднався до повстанських лав. Згодом під псевдонімом «Нагірний» очолив загін, котрий впродовж 1919—1922 рр. вів непримиренну боротьбу з більшовиками у Полтавській та Черкаській областях. Мав тісні контакти з повстанцями з Холодного Яру, підтримував зв'язки з керівництвом УНР в екзилі. Схоплений під час облави у лютому 1923 р., був засуджений до розстрілу. У передсмертному листі до рідних написав: «... я мав щире і правдиве серце, щиро поважав свій рідний край і нарід й з одвертою душою пішов боронити його...»

Прокурор С. Шведун дав відповідь: **«Савченко (Нагірний) Іван Григорович засуджений за те, що він разом з іншими громадянами організував повстанські загони для боротьби з радянською владою... У зв'язку з тим, що Савченко (Нагірний) І. Г. був засуджений за злочини, що належать до категорії загальнокримінальних, а не політичних, він реабілітації не підлягає»**...

Але ж боротьба з радянською владою була водночас і захистом своєї Батьківщини, боротьбою за національне визволення! Лишається сподіватися, що нинішні працівники прокуратури мають інший погляд на історію своєї країни... Бо навіть у сучасних шкільних підручниках 1917—1921 рр. називають «періодом Визвольних змагань».

Та особливу увагу слід звернути на те, що і А. Волинця, і І. Савченка засуджено за кримінальними справами як кримінальних злочинців. І так само, як кримінальників, потрактовує й сотні тисяч інших борців за визволення України закон УРСР «Про реабілітацію жертв політичних репресій в Україні» від 17.04.1991 р., що й досі залишається чинним.

Цей закон стоїть на перешкоді розвитку вітчизняної історичної науки, оскільки науковці не мають доступу до справ нереабілітованих козаків, старшин і навіть генералів армії УНР, засуджених як кримінальні злочинці. Стоїть цей закон і на заваді патріотичного виховання, бо приховує історичну правду від нинішнього покоління громадян України. Він завдає непоправних моральних збитків нащадкам героїв, яким невідома правда про долю їх дідів і прадідів. Зазнаємо моральної шкоди і всі ми, бо для нації є образливим, коли її герої за чинним законом вважаються злочинцями.

Отже, в ім'я історичної правди Верховна Рада повинна переглянути закон «Про реабілітацію жертв політичних репресій в Україні», включивши до числа осіб, що підпадають під його дію, всіх борців за визволення України.

Правда історії є непереможною. А тому, поза всякими сумнівами, оцінки українською громадськістю історичних подій ХХ століття вже у найближчі роки зазнають значних змін. Зважені та послідовні дії влади повинні стати каталізатором цього процесу.

Сергій ЖИЖКО,
народний депутат України,
Роман КОВАЛЬ,
письменник, президент історичного клубу «Холодний Яр»,
О. ЧЕШКОВ.

Природоохоронна прокуратура Черкащини розслідує причини розмиву правого берега Дніпра в районі передмістя

Голова Київської облдержадміністрації Євген ЖОВТЯК: «Будівництво котеджів на прибережних ділянках у Козині під Києвом призведе до екологічного лиха»

■ ДРУЗІ ГАЗЕТИ

Лікують хворого, а не хворобу

Ось уже кілька років поспіль «Госпіталь Сітько МРТ» (магнітно-резонансна терапія) (Донецьк) виступає спонсором лотереї для читачів газети «Голос України». Переможці лотереї проходять курс лікування в цій унікальній медичній установі. Приємно одержувати листи з вашими відгуками про сучасний метод і про те, яким ефективним він виявився для вас. Не меншу пошту отримують і в самому госпіталі. Відрадно те, що практично всі пацієнти відзначають уважне і чуйне ставлення з боку персоналу, адже добре слово теж має «чарівну» силу. З дозволу колишніх пацієнтів процитую кілька листів на адресу лікарів і редакції газети.

«Після перенесеної черепно-мозкової травми мій син хворіє десять років. Потерпав від частих головних болів, розладу шлунка. Буквально після п'ятого сеансу МРТ у сина зникли головні болі, він почав краще спати, з'явився апетит. Велике спасибі вам за увагу і доброту до хворих». І. І., Донецьк.

«Про ваш госпіталь довідалася з газети і від пацієнтів, котрі вже пройшли лікування за цим методом. Йшла з повною впевненістю, що ви мені допоможете. Загальний стан — і фізичний, і моральний — поліпшився. Є результати навіть там, де і не чекала: покращився зір на 3 діоптрії, з плюс 7 до плюс 4. Нині живу і працюю в Італії. Від спілкування з вашими лікарями залишається теплий, райдужний настрій. Удачі в роботі, ми до вас ще приїдемо». Н. Г., колишня жителька області.

«Я звернулася в "Госпіталь Сітько МРТ" зі скаргою на набряки і болі в ногах, судоми, безсоння. Після курсу лікування, який провела Ольга Львівна Шестопалова, мій стан поліпшився. Через кілька місяців я пройшла другий курс. У результаті лікування набряки і болі в ногах зникли, болю в колінах і судинах немає, судом — також. Почала спати по ночах. Я дякую своєму лікарю за увагу, нехай Бог дає їй здоров'я і всіх земних благ». Н. Н., сел. Новгородське, Дзержинськ.

«Я пройшов курс лікування в госпіталі Сітько у лікаря Лащевої Катерини Вікторівни. Прийшов з діагнозом виразкова хвороба шлунка (виразка 1,2Х1,2 см), після лікування пройшов діагностику — виразки не виявили! Самопочуття, апетит тепер відмінні. Знову з'явилося бажання жити і творити!» В. А., Донецьк.

«Госпіталь Сітько МРТ» з'явився в Донецьку в травні 1995 року. Тоді у нашому регіоні мало хто чув про новий метод лікування. Наприкінці 80-х років минулого століття група вчених під керівництвом професора Сергія Сітько підтвердила припущення про те, що мікрохвилі впливають на людський організм. Метод мікрохвильової резонансної терапії засновано на впливі дуже малими енергіями на активні точки. Вступаючи в резонанс, організм сам наче настроюється на потрібну хвилю — і хвороба відступає.

— Перевага методу МРТ полягає передусім у тому, що лікування не має побічних ефектів, — розповідає головний лікар госпіталю Ігор Червоний. — Серед інших достоїнств — безболісність. Лікування не потребує дорогих медикаментів, цілісність шкірних покривів не порушується, а отже, немає ризику інфікування. Тут, у госпіталі, ми реалізували древній принцип, сформульований ще Гіппократом: лікувати хворого, а не хворобу. Зазвичай пацієнти, котрі до нас потрапляють, пройшли вже всі кола пекла, побували й в закладах державної медицини, і у знахарок чи цілителів. Тому на лікування потрібно більше часу, ніж у разі вчасного звертання.

«Кожен хворий для мене — особливо тяжкий», — так Ігор Червоний відповів на запитання про випадки з практики, які особливо запам'яталися. Одного разу до госпіталю потрапив чоловік, котрий 15 років вживав снодійне на ніч — інакше не міг заснути. Працював він на досить вагомій посаді, тому міг дозволити купувати дорогі ліки і дорогі медикаменти. На лікування МРТ погодився не без сумнівів. Після перших двох сеансів готовий був кинути лікування: мовляв, не бачу результату. А після четвертого візиту вперше за багато років заснув без снодійного!

Підбити підсумки десятирічної роботи «Госпіталю Сітько МРТ» я попросила Миколу Козакова — президента ЗАТ «Асоціація «Темп», до складу якої входить госпіталь.

— За час існування госпіталю в нас пройшли лікування понад 11 тисяч пацієнтів. Свого часу посприяв у його відкритті міський голова Володимир Рибак. Усі ці роки ми тісно співпрацювали з вченими Донецького державного медичного університету, знаходили розуміння в обласній державній адміністрації та обласному управлінні охорони здоров'я. Щорічні науково-практичні конференції з квантової медицини збирають фахівців з багатьох лікувальних і наукових установ України та Росії.

— У реєстратурі я помітила безліч дипломів, свідоцтв, патентів...

— Наша гордість — діагностичний комплекс «Ремег», унікальний комп'ютеризований радіоприлад, який дає змогу діагностувати багато прихованих недуг і призначати лікування нашим методом. «Ремег» відзначено на багатьох виставках медичної техніки і в нашій країні, і за кордоном. Ми одержали патенти на методи діагностики цим приладом. Він має свідоцтво державної реєстрації як такий, що дозволений для застосування в закладах охорони здоров'я і сертифікат відповідності нормам медичної техніки. Перевірку приладів також беремо на себе, адже для цього потрібна дуже складна апаратура.

— Яке широке поширення отримав метод мікрохвильової резонансної терапії за ці десять років?

— Ми організували вже 24 кабінети МРТ у Донецькій області та інших регіонах України. Наш госпіталь бере на себе постачання, обслуговування обладнання і навчання медиків за спеціальною програмою. Жителі невеликих міст і сіл тепер можуть одержувати якісне лікування сучасним методом за місцем проживання. За нинішнього рівня оснащеності сільської чи районної медицини точна діагностика та ефективне лікування в одному кабінеті — неоціненна підмога. На жаль, розвиток мережі кабінетів МРТ — поки що наша власна ініціатива. Незважаючи на те, що свого часу було видано навіть відповідний наказ Міністерства охорони здоров'я про поширення методу, наміри залишилися лише на папері. Мікрохвильова резонансна терапія давно довела свою ефективність, проте багато представників офіційної медицини дотепер ставляться до неї з недовірою. Ми вміємо лікувати і готові передати свої знання іншим колегам. Ми сподіваємося, що лікування, заради якого пацієнти приїжджають у Донецьк зі всієї України і навіть з-за кордону, буде належно оцінено і кервіниками вітчизняної медицини.

Ліна КУЩ.

Як «убивають» оздоровниці

(Початок на 1-й стор.).

Прикладів прикрої долі санаторіїв столиці кримських курортів хоч греблю гати.

● **Кардіонефрологічний санаторій «Енергетик» і неврологічний санаторій "Золотий пляж»**, після акціонування в 2003 році, перепродані уже двічі. Медперсонал звільнено з роботи, медичну апаратуру продано. Окремі корпуси санаторіїв здали в оренду комерційним структурам. Одне з приміщень «Енергетика» стало філією ялтинського готелю «Крим». Обидва санаторії припинили своє існування. Як і санаторій «Севастополь» (на вул. Садовій), персонал якого теж опинився на вулиці. Обидва його корпуси викупив колишній директор готелю «Ялта-турист» Тараненко, а третій корпус (на 60 місць) придбала одна з київських фірм.

● Наступна жертва — закрита вже кілька років чотириповерхова **ялтинська курортна поліклініка.** В її 60 кабінетах (розташованих за сотню метрів від моря, біля Ялттерради) лікувалося за курсівками за один заїзд до 2,5 тисячі хворих. Зараз тут — реконструкція з прибудовою п'ятого поверху. Хто купив цю будівлю і хто її продав два роки тому, в чию кишеню пішли гроші — невідомо.

● Цілеспрямовано знищується й **санаторій ім. Кірова**, який донедавна мав аж тисячу місць для лікування легеневих хворих. Уже продано вісім корпусів. Один з них житель Кривого Рогу купив за смішну ціну — 150 тис. грн (!). Ще один корпус продали ресторану «Клуб-99». Корпус № 5 став власністю московського метрополітену. На спортивному майданчику біля нього хтось збудував п'ятиповерхову «хатинку» у парковій зоні санаторію. Корпус № 8 здали в оренду. Корпус № 9 привласнив мер Дніпропетровська.

Два роки тому цей санаторій акціонували дніпропетровські «круті», власники паперової фабрики, хлібокомбінату. Команда О. Царьова, гендиректора ЗАТ «Санаторій ім. Кірова», купила 48 відсотків акцій, але колективу оздоровниці жодної інформації не повідомили. Дивно, що відразу після акціонування з рахунку санаторію в Дніпропетровськ було переведено 200 тис. грн. Кому і для чого — це питання для слідчих органів. Тут же з минулорічного липня по листопад регулярно кілька разів на місяць проводилися «зборища» керівників підприємств і закладів Ялти, на яких «кувалася» перемога Януковича й звідси ж 30—50 легкових авто розвозили інструкції із застосування адмінресурсу. Адже О. Царьов — один з хрещених батьків фальсифікації в другому турі виборів Президента України шляхом проникнення в ЕОМ ЦВК. Серед десяти посадовців, причетних до цієї судової справи, є і О. Царьов, гендиректор ЗАТ «Санаторій ім. Кірова», народний депутат України, довірена особа колишнього віце-прем'єра, керівника тіньового виборчого штабу Януковича. Ставши хазяїном санаторію, О. Царьов почав негайно будувати для себе в парковій зоні санаторію будинок-дачу. Але, відразу після поразки Януковича, будівництво тимчасово припинено. Та вже на початку цього року команда Царьова вирішила терміново передати в оренду (одна з форм продажу) ще один корпус санаторію. У цьому приміщенні нині функціонує лабораторно-діагностичний центр. Проте акціонерів медицина не цікавить. Їхня мета — гешефт і нажива. Цей корпус вони збираються продати одному з банків Ялти. Якщо так станеться, то діагностичний центр буде ліквідовано. А те, що тут працюють кваліфіковані лікарі, є найкраща в місті-курорті лабораторія, кабінет ультразвукової діагностики — це їм не потрібно. Діагностичний центр обслуговує не лише пацієнтів санаторію ім. Кірова, а й хворих інших санаторіїв і відомчих закладів, жителів Ялти, котрі люблять цей центр і багато років користуються його послугами. Отакі-то плоди акціонування цієї оздоровниці!

● І це ще не все. **Санаторій «Київ»** на 400 місць раніше був кардіонефрологічним. Зараз, після передачі його в комунальну власність Ялти, залишилося лише трохи більше 100 місць. Позаторік уже влада міста передала один з кращих корпусів санаторію, розташований на набережній, київському відомству «іноземних представництв». (Є підстави думати, що за цим відомством проглядає капітал сім'ї Л. Кучми).

● Гірка доля й **Ялтинського лікувального пляжу.** На ньому оздоровлювалися пацієнти усіх профспілкових санаторіїв міста. Це був центр кліматолікування із зонами контролю самопочуття хворих, метеостанцією, медпунктом, чотирма корпусами для популярної і ефективної процедури — нічного сну на березі моря на 400 ліжок, залами для лікувальної фізкультури тощо. Тепер це все — власність фірми «Левант». Хто заробив на цьому неподобстві, хто продав лікувальний пляж?

● І нарешті про «вбивство» **санаторію ім. Куйбишева** на тисячу ліжок. Після передачі його в комунальну власність — все розпродали, мало що лишилося. А два його корпуси стали власністю російських підприємств. Та й санаторій «Запоріжжя», який було акціоновано торік, опинився під загрозою втрати унікального лікувального комплексу — кліматотрону. А він же дає можливість створювати в умовах санаторію мікроклімат, подібний до цілющих умов туркменського кліматичного курорту Байрам-Алі. Кліматотрон чимало років успішно застосовувався для лікування пацієнтів з хворими нирками і є єдиним в Україні...

Фото Євгена КОЛЕСНИКА.

Отже, треба негайно провести термінову інвентаризацію ялтинських профспілкових санаторіїв, прокуратурі та слідчим органам нарешті виявити усіх винних у тому, що сталося, і дати свою оцінку цим обурливим негативним явищам і процесам, які стрімко ведуть до ліквідації санаторіїв. Земля ж Ялти, як золото Клондайку, вабить товстосумів дедалі більше. Але нова українська влада зобов'язана покласти цьому край, врятувати унікальні цілющі оздоровниці Ялти. Бо ж сама заявила, що це для неї серйозний іспит. Як і для Генеральної прокуратури, яка знову «копає» ділянки Кримського узбережжя — рекреаційного, оздоровчого, природно-заповідного призначення та лісового й водного фондів.

...Проте чимало наших кримських дописувачів нагадують, що це далеко не перший земельно-палацовий «перетряс» нахабно розграбованого півострова. Але після кожної такої хвилі об'єктам й персонам перевірок було чомусь ні холодно ні жарко. А всі колишні судові розбирання вони струшували із себе, як гуси воду. Тож прикладів воскресіння «убитих» санаторіїв, очищення найчарівніших кримських пейзажів від котеджів і вілл сумнівної законності досі ще не було. Чомусь не передбачено це ні законом, ні практикою.

От і нині у багатьох кримчан постають запитання, яким чином відбувається так, що виходи з кримського земельного лабіринту правоохоронцям часто «допомагають» шукати ті «перевірялньики», яких самих треба пильно перевіряти? Чому і як у члени комісій проникають особи, котрим вигідна плутанина, за наявності якої не так помітні менджування дорогоцінним узбережжям і його безцінними об'єктами? До того ж саме тими, які держава вважає загальнонародним скарбом.

Оптимізму додає твердий намір нової влади нарешті остаточно переломити ситуацію з корупцією в Криму, головним фундаментом якої тут є земельний бізнес, вироблення злагоджених дій правоохоронців, уряду і органів місцевого самоврядування у питаннях упорядкування земельних відносин та детенізації рекреаційно-курортної сфери. Та запевнення членів комісії Генпрокуратури у тому, що основний вектор заходів прокурорського реагування нині відноситься передусім до самих контролюючих органів, на які відповідно до закону покладено безпосередні обов'язки здійснення охорони народного надбання. Сподіваємося й ми, що за умови обіцяної громадськості абсолютної прозорості розслідування кримінальних справ, втекти від передбаченої законом відповідальності навіть під зручним політичним прикриттям цього разу не вдасться нікому.

Віктор ХОМЕНКО.
Крим.

Факти й вигадки

про події на Чорнобильській та інших, не лише українських, АЕС і можливий інформаційний тероризм

■ СЕНСАЦІЇ

Здавалося б, після того, як затихли бурхливі хвилі широкого розголосу про нову аварію на ЧАЕС, серії спростувань цих явищ у багатьох ЗМІ, вже немає потреби повертатися до цієї теми.

Та, хоч як дивно, першою потребою повернутися до неї стало запевнення міністра МНС Давида Жванії. В одній з радіопередач він зазначив: на ЧАЕС усе добре, саркофаг не має жодних тріщин тощо. Але це не так, пане міністре. Посилаючись на компетентних фахівців, у нашій газеті не раз вже писалося: дах нинішнього саркофага має тріщини, через які просочується вода й потрапляє на радіоактивні маси, котрі зберігаються там, а це може призвести до вибуху. Враховуючи те, що саркофаг, споруджений в екстремальних умовах, — ненадійний, треба прискорювати будівництво нової захисної споруди. І раптом — там нині все навіть краще, ніж було раніше.

Друга потреба. Відвідувач редакції, колишній працівник ЧАЕС, посилаючись на свої добре інформовані джерела на станції, переконував мене: там впала одна з балок і був вибух. А тому в Києві радіаційний фон став набагато вищий, ніж у Чорнобилі. О, це вже надто серйозно!

Аналізую дані про радіаційну обстановку в Києві та Київській області у щоденних офіційних довідках МНС про надзвичайні ситуації в країні. Беру вибірково кілька з них за березень—травень. У Києві за ці місяці в середньому 0,012—0,013, у Київській області 0,009—0,017 мікрорентгена за допустимої норми 0,05.

А в Чорнобилі ці дані дещо «стрибають». Приміром, 24 березня там було зафіксовано 0,029, 28 квітня — 0,050, 19 травня — 0,044 мікрорентгена. А 31 травня, вже після розповсюдження повідомлень про аварію, в Києві і Київській області — ті самі показники, а в Чорнобилі — зниження до 0,026 мікрорентгена. Та 2 червня у Чорнобилі радіаційний фон підскочив до позначки 0,058. Зауважу, контрольний рівень для цього місця — 0,080. То чи справді «пухкають» тріщини «Укриття», змінюється активність шкідливих викидів з цього об'єкта через вентиляційну трубу? Чи, може, ці показники беруть зі стелі? З'ясуйте, будь ласка, пане міністре МНС. А ми під вашу відповідальність повідомимо це читачам.

Що могло спричинити вигадки про аварію?

Підстав могло бути кілька. 27 травня на Чорнобильській АЕС перебувала делегація Федерального агентства з атомної енергетики Росії на чолі із заступником керівника «Росатому» І. Каменських. Цікаво, яка мета їхнього візиту? Росіяни прибули, як сповіщав інформаційно-представницький відділ станції, для проведення двосторонніх консультацій з Мінпаливенерго України з питань розвитку подальшого співробітництва в ядерно-енергетичній сфері і поводження з відпрацьованим ядерним паливом українських АЕС. Невже ця надважлива зустріч викликала у когось тривогу?

Того ж 27 травня Чорнобильський центр з проблем ядерної безпеки, радіоактивних відходів та радіоекології запросив ЗМІ висвітлити роботу тренінг-курсу для молодих вчених-радіоекологів з технічного університету Будапешта, Інституту атомної енергії Угорської академії наук, молодих співробітників АЕС з міста Пакса.

31 травня—2 червня учасники тренінгу, пояснює начальник інформаційно-аналітичного відділу центру Світлана Линкович, — збирали грунтові проби в зоні відчуження, проводили радіохімічний аналіз їх на устаткуванні центру. Зібрані дані планують використати для освітнього документального фільму про зону, стан справ на ЧАЕС і в Чорнобилі через 19 років після аварії.

Тренінг, до речі, проведено за ініціативи молодіжного відділення Угорського ядерного товариства «Молоде покоління за атомну енергетику».

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Невже збір проб став причиною чиєсь підозри і тривоги? Тоді, може, ця подія занепокоїла? Як відомо, про що не раз писала наша газета, на об'єкті «Укриття» весь час ведуться планові роботи зі зміцнення й підтримання його в безпечному стані. А цими днями там завершено один з важливих заходів.

Є там так звана деаераторна етажерка. Під час аварії колона її каркасу відхилилася від вертикалі майже на метр. У конструкціях, на яких вона тримається, є значні деформації, тріщини. Тому для зменшення ризику і підвищення безпеки етажерки під плити перекриття її вирішено було встановити додаткові металеві опори. Роботи розпочали в середині березня ц. р., а завершили 28 травня. Змонтовано 7 металевих опор, які тепер мають виключити можливість обрушення.

Нині на об'єкті «Укриття» тривають роботи зі стабілізації західної стіни і балки «Мамонт». На майданчику працює у середньому 100 чоловік з восьми підрядних і субпідрядних організацій, зокрема українсько-російського консорціуму «Стабілізація» і трьох українських компаній.

«Перевищення припустимих доз опромінення персоналу в ході виконання робіт не зафіксовано», — гарантує інформаційно-представницький відділ ЧАЕС.

Останню крапку в цьому дезінформаційному хаосі прошу поставити Державний комітет ядерного регулювання України, який несе відповідальність за формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері використання ядерної енергії, дотримання вимог ядерної та радіаційної безпеки. На наш запит звідти надійшла лаконічна відповідь: **«У травні 2005 року на території України подій, які призвели б до підвищення радіаційного фону, не сталося».**

Від Чорнобильської до Рівненської та Обнінської АЕС

Не встигли наші офіційні джерела «відкинути» хвилю вигадок щодо аварії на ЧАЕС, як майже водночас поширилася наступна — про «нові чорнобилі» на українських АЕС, зокрема на Рівненській. Там, мовляв, теж щось трапилося і загрозливо змінилася радіаційна обстановка. А насправді? Відділ зовнішніх інформаційних комунікацій НАЕК «Енергоатом» 27 травня повідомив: на Рівненській АЕС в роботі перебували другий і третій енергоблоки. Перший розхолоджено, його готують до гідроіспитів. Третій зупинено для модернізації статора генератора. «Жодних змін параметрів радіаційної обстановки немає і на території станції, і в її 30-кілометровій зоні. Радіаційна обстановка на РАЕС характеризується як нормальна й істотно не відрізняється від попередніх періодів».

Цікаво, що хвиля дезінформації поширилася і в Росії. Як повідомляє згаданий відділ «Енергоатому», російська преса написала про аварію на Обнінській АЕС, яку спростував міністр з надзвичайних ситуацій РФ Сергій Шойгу.

Тож, як бачимо, географія поширення повідомлень про різні небезпечні події на атомних станціях поширюються не лише у нас. Тоді хто й навіщо розповсюджує їх? Чи, може, це — звичайний електронно-інформаційний тероризм? Як повідомила прес-служба МНС, Комітет держбезпеки Республіки Білорусь «розпочав кримінальне розслідування з приводу дезінформації, яка може завдати значної шкоди національній безпеці держави». То чи не час суворо питати з авторів таких повідомлень і в нас?

Водночас, вочевидь, варто прискіпливіше перевіряти і наявність порушень у роботі атомних станцій, і достовірність їх спростування. Розмови про небезпечні події на АЕС — не тема для безпідставних балачок і вигадок.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

■ АКТУАЛЬНО

Прес-реліз №29 від 30.05.05

Зміни в тарифах на деякі послуги поштового зв'язку

З 1 червня 2005 р. вводяться в дію нові тарифи на окремі послуги, що надаються УДППЗ «Укрпошта».

Перегляду зазнали тарифи на надання так званих інших послуг поштового зв'язку — пересилання посилок та поштових відправлень з оголошеною цінністю, переказ грошей, додаткові послуги поштового зв'язку тощо.

Перегляду тарифів передувала робота спеціалістів державного підприємства «Укрпошта» з вивчення ринку зазначених послуг, аналізу якості їх надання, а також внутрішніх і зовнішніх чинників, що впливають на рівень тарифів.

За таких умов, зважаючи на проведені маркетингові дослідження ринку фінансових послуг, для забезпечення конкурентоспроможності підприємства та залучення ширшого кола споживачів до користування послугами підприємства:

— знижено рівень тарифу за електронний переказ грошей у межах України сумою до 500 грн., а саме з 4,5 відсотка до 4,0 від суми переказу (без урахування ПДВ);

— запроваджено нову структуру (залежно від суми переказу) та значно знижено рівень тарифів за переказ грошей (поштовий переказ) за межі України;

— за простий переказ тариф встановлено від 4,0 до 6,0 відсотків (без ПДВ), за чинного до 1. 06. 2005 р. —7,3%;

— за електронний переказ тариф встановлено від 6,0 до 8,0% (без ПДВ), за чинного до 1.06.2005 р. — 10%.

Поряд з цим, зважаючи на зростання витрат підприємства, що насамперед пов'язано зі збільшенням законодавчо встановленого рівня мінімальної заробітної плати, деякі тарифи на послуги поштового зв'язку переглянуто у бік зростання. Зазначені тарифи встановлено на рівні, достатньому для покриття витрат підприємства при наданні відповідних послуг належної якості.

Серед основних тарифних змін можна виділити такі:

— у середньому на 20—30% підвищено тарифи на такі послуги «Укрпошти», як пересилання поштових відправлень з оголошеною цінністю та «Експрес», повідомлення про вручення поштових відправлень, додаткові послуги поштового зв'язку (зберігання поштових відправлень, написання адреси, упакування тощо);

— до 35% підвищено тарифи на пересилання за межі України поштових відправлень з оголошеною цінністю, дрібних пакетів та мішків «М».

Слід зазначити, що нововведення не стосуються універсальних послуг поштового зв'язку, до яких належать послуги з пересилання в Україні і за її межі простих та рекомендованих листів, бандеролей, а також посилок без оголошеної цінності масою до 10 кг. Тобто тарифи на ці послуги залишаються незмінними.

Прес-служба «Укрпошти».
279 83 53
278 49 69.

Передплатники «ГУ» зітхнуть з полегшенням

■ ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Торік, 4 червня, «Голос України» опублікував матеріал «Кріпосне право... в Чернігові», в якому йшлося про сумні судові поневіряння мешканців багатоповерхівки по вулиці Полуботка, 120 (колишня Свердлова). Суть колізії така: керівництво проектного ремонтно-будівельного ЗАТ «Чернігівоблбуд» почало виселяти з будинку малоімущу родину Вікторії Кальченко, чоловік якої перестав у них працювати. Судовий «показовий» позов мав пристрашити й інших жильців: мовляв, вони живуть у багатоповерхівці-»гуртожитку» лише за умови роботи на ЗАТ. «Голос України», Чернігівська обласна прокуратура вирішили детальніше вивчити проблему. Як з'ясувалося, Чернігівським міськвиконкомом від 28 грудня 1993 року №280 прийнято рішення 108-квартирний будинок малосімейних по вул. Свердлова, 120 надалі вважати не гуртожитком, а житловим будинком. Отож включення 1994 року спірної будівлі до об'єктів цілісного майнового комплексу, приватизованого ЗАТ «Чернігівоблбуд», викликало великий сумнів.

Чернігівська обласна прокуратура як позивач в інтересах простих громадян з честю витримала екзамен як захисник закону та права. Колегія суддів Вищого господарського суду України, розглянувши її аргументи та відповідача, погодилася з висновками місцевого та апеляційного судів про те, що угода купівлі-продажу державного майна від 27.07.1994 р. в частині включення до об'єктів купівлі-продажу будинку по вул. Свердлова, 120 (квартири з №55 по №108) не відповідає вимогам чинного законодавства, а тому є недійсною. Верховний Суд України щойно відмовив у порушенні касаційного провадження з перегляду постанови Вищого господарського суду у справі №9/31.

Таким чином мешканці будинку нарешті стали справжніми господарями у своїх помешканнях!

До речі, ще у скрутнішу ситуацію потрапили й мешканці будинку №5 по вулиці Червоногвардійській. Їхній «гуртожиток» дістався як борг одній з фірм, яка почала продавати квартири. Про це теж писав минулого року «Голос України». Господарський суд Чернігівської області 1 березня 2005 р. визнав недійсними наказ Регіонального відділення Фонду Держмайна України №827 від 14.12.95 р. щодо включення об'єкту приватизації будинку №5 (квартири з 55 по 108) по вул. Червоногвардійській та договори купівлі-продажу житлового будинку. Сподіваємося, тепер наші читачі, які зверталися з проханням допомогти, нарешті зітхнуть з полегшенням.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

■ ОСОБИСТОСТІ

Рятівник шедеврів

Виходець із Дубенщини Борис Возницький зберіг національних реліквій на 20 мільярдів гривень, за що удостоєний звання Героя України.

Це вже другий виходець Дубенського району, який став Героєм України. Слідом за відомим лікарем Володимиром Козявкіним, котрий у Трускавці організував унікальну систему лікування дітей, найвищу відзнаку держави отримав уродженець села Ульбарів, директор Львівської галереї мистецтв Борис Возницький. «... За визначний внесок у національне відродження України, багаторічну подвижницьку діяльність на ниві збереження та популяризації духовної спадщини українського народу, особисті заслуги в розвитку музейної справи», — зазначено в указі Президента України В. Ющенка. Якщо конкретніше, то на рахунку Б. Возницького та його друзів-сподвижників майже 12 тисяч віднайдених та збережених старовинних реліквій, орієнтовна вартість яких становить щонайменше 20 мільярдів гривень.

У Бориса Возницького є дивовижний дар розпізнавати у нібито буденній речі старовинну унікальну реліквію. Так було і з триметровою фігурою із зображенням розп`яття Ісуса Христа, що десятиліттями стояла у кутку Свято-Покровської церкви у Млинові. Потрапив культовий предмет сюди із колишнього млинівського костьола, розваленого атеїстами на межі шістдесятих років минулого століття. А вже на початку нинішнього століття хрест змінив свою прописку: на прохання парафіян католицького храму святого Яна Непомуки його передали в Дубно. Тож коли Борис Возницький побував у своєму рідному місті й побачив різьблену фігуру, він відразу заявив: «Та це ж робота із колекції учнів Пінзеля». Того самого Пінзеля, знаменитого українського скульптора другої половини XVIII століття, три статуї котрого й досі прикрашають фасад собору святого Юра у Львові. Згодом після грунтовних експертних досліджень з'ясувалося, що Б. Возницький не помилився. Зарубіжні колекціонери оцінили унікальний предмет у запаморочливу суму. Однак реліквія залишилась в Україні як національний набуток. І це справедливо.

Ще коли Б. Возницький був студентом факультету історії мистецтв Петербурзької академії, закохавшись у красу мистецького Пітера, він водночас замислювався над тим, що мистецька історія рідного краю не менш вартісна. Хоча, можливо, менш досліджена. Тому й присвятив їй усі свої курсові роботи.

Новий етап досліджень припав на 1960—62 роки, коли Борис Возницький працював заступником директора Музею українського мистецтва, а згодом — директором Львівської галереї мистецтв. І на цій посаді він уже 42 роки, які по праву можна вважати своєрідною епохою чесного служіння мистецтву. Завдяки наполегливості Возницького врятовано тисячі шедеврів — ікони, інтер'єри костьолів і палаців, а галерея стала найбагатшою в Україні.

Дослідники стверджують, що, починаючи із 60-х років минулого століття, Возницький та його однодумці привезли до Львова 12 тисяч експонатів, які сьогодні оцінюють більш як у чотири мільярди доларів. Серед них — справжні світові сенсації. Такі, приміром, як скульптури українського Мікеланджело — Георгія Пінзеля. Витрачаючи всі свої відпустки, а часто й усю зарплату, Борис Григорович не припиняв експедицій і в 70—80-ті роки, користуючись своїм титулом відомого мистецтвознавця радянської школи. Тоді по всьому західному регіону з тисяч храмів, перетворених на склади та комори, викидали столітні шедеври. Возницький із командою знаходили їх дуже понівеченими в кущах, у рівчаках, витягували з вогню. Одного разу Борис Григорович порятував скульптуру. Її, і гадки не маючи про походження, необізнані власники хотіли порубати на дрова.

Наш земляк створив музей в Олеському замку, відновив оборонну вежу у П'ятничах, у Львові захистив перед руйнуванням костьол бернардинів, привів у належний вигляд каплицю боїмів і відкрив кілька відділів галереї. Розпочав реставрацію замків у Золочеві, Підгірцях, Жовкві.

Б. Возницький активно співпрацює з польськими музеями, організовує обмін експозиціями. В одній із цих експозицій понад дві з половиною тисячі унікальних старовинних різьблених фігур. Попри організаторське навантаження, він також працює науково та веде громадську діяльність, знаходить час побувати на рідній Дубенщині, допомогти у відродженні волинських пам`яток культури. Загалом це доволі непересічна людина, яка, віриться, ще довго працюватиме на благо рідної країни. А звання Героя України, без сумніву, слугуватиме йому стимулом на цьому благородному шляху.

Євген ЦИМБАЛЮК.

Рівненська область.

На фото: гордість України — Борис Возницький.

Силуети легкого міста

Воно не пригнічує урбанізованою помпезністю, дивує старовинною архітектурою і ландшафтом: готичними соборами з витонченими вітражами, замками з розкішними парками, численними музеями і знаменитою картинною галереєю. Отут, біля мосту Августа, на березі Ельби колись писав етюд для одного зі своїх відомих полотен Б. Каналетто. Він відтворив місто надзвичайно вірогідно. Наче передбачав підступність історії: в лютому 45-го майже весь Дрезден був зруйнований. Важко повірити, що красу Земперопер і Цвінгера змогли знову відродити заново. Втім, я бачила, як блищали очі німців, котрі приїхали з інших земель подивитися на нещодавно відновлену Фрауенкірхе — символ міста бароко, руїни якої не одне десятиріччя нагадували про божевілля війни.

Магія Старого міста

Перші враження

Набережна — улюблене місце прогулянок дрезденців. Тут з боку Нового міста між мостами Августа, Карола і Марієн немає дороги для проїзду автомобілів, зате є простір і для велосипедистів, і для пішоходів. До того ж кожен дисципліновано рухається відведеною йому смугою. А увечері на зеленому килимі збирається молодь, щоб подивитися на великому екрані просто неба нові фільми Ельбського кінофестивалю. Здивувало, що в зоні відпочинку немає торговельних точок і розважальних закладів. З'ясувалося, забудову заборонено, щоб... не порушувати чудової панорами.

Дрезденський дворик

Ностальгійні атрибути

Утім, і в акуратних німців бувають винятки з правил: у вихідний на набережній влаштовують... блошиний ринок. А продавали старі книжки і годинники, меблі з лози і потьмянілий посуд, картини і порцелянові дрібнички, старомодну біжутерію і військові мундири, форму німецьких піонерів і навіть погруддя «улюблених» вождів пролетаріату. Однак не бачила, щоб що-небудь купували. Молодь просто роздивлялася, а літні люди поринали у спогади. Для них і, мабуть, на догоду туристам у місті є ретро-магазинчик, де можна купити товари часів «розвиненого соціалізму»: від косметики фірми «Флорена» до харчових продуктів, що випускають сьогодні, як і раніше, та сувенірів — серветок, вазочок і навіть листівок із зображенням німецьких і радянських космонавтів. А на Баутцнерштрассе вражає старий молочний магазин, який пишнотою кахлів немов змагається зі знаменитим майсенським музеєм порцеляни. Ото спокуса і для естетів, і для любителів сиру, особливо з пліснявою, запах якої витає в торговельній залі.

Це — інтернаціональне, а це...

У чужій країні радує зустріч із земляками. Побачивши фуру з українськими номерами і колоритне обличчя чорнявого шофера, який засумував в очікуванні зеленого світла, я не стрималася, щоб не махнути йому. Реакція була типово «наша» — емоційна усмішка і не менш виразний помах руки. А ще серед архітектурної пишноти Україну нагадав скромний фонтан із птахом, який ширяє «над дахом». Не сподівалася побачити тут лелеку на постаменті, сказала я німецьким друзям і пояснила: це — один з наших національних символів. Вони розповіли, що в них теж люблять лелек, які приносять дітей. Погодилися, що «це — інтернаціональне». Інтернаціональні символи, з'ясувалося, — і брати Клички, котрі закликають у рекламі німецького телебачення скуштувати «кіндерсюрпризу». І... звичайнісінька герань, що весело вітає перехожих майже з кожного вікна і балкона. Утім, за кількістю її «на душу населення» ми поки що відстаємо, та й за якістю побутової естетики теж. Скажімо, тут ніхто не змагається з сусідом в умінні побудувати на шести сотках величезний будинок з безліччю архітектурних надмірностей та ще й сховати його за високим бетонним муром. Може, в нас їх ховають, тому що зводять аж ніяк не за чесно зароблені... А в німців у нових «дорфах» замість парканів — символічні низькі кущі, або й узагалі ніщо не відокремлює «від сусіда». «А якщо чужий собака забіжить?» — «Хазяїн стежить, щоб цього не сталося».

Нічний настрій

На відміну від нічного Хрещатика, що шумить і вирує, Дрезден о пізній порі — дуже спокійний. На його вулицях тихо і невелелюдно. У місті близько 490 000 жителів. До того ж улітку багато хто їде відпочивати. Здається, чути, як серце Саксонії пульсує між Палацовою і Театральною площами, де минуле немов панує над сьогоденням, стверджуючись в обрисах кафедрального собору, Хофкірхе і Фрауенкірхе. А якщо пройти повз старовинні князівські будинки, можна побачити заступника Дрездена — золотого Геркулеса над міською ратушею і крилату Фаму (символ слави), що височіє над будинком Товариства мистецтв. Химерні мансардні дахи Старого міста оживляють кольорові вогні. Таємниче світиться кафедральний собор, що ніби злітає в нічне небо. Над ним кружляють стривожені чайки. Тишу порушують лише шум їхніх крил, кроки любителів нічних прогулянок і... стукіт запізнілого трамвая. Неподалік перед величним будинком Земперопер застиг на коні король Йоганн (1801—1873). Він зробив один з найкращих перекладів «Божественної комедії» Данте, віддав перевагу літературі над політикою і в Пильницькому замку дискутував про свого улюбленого італійського поета. Чи можна уявити, що хтось з наших сучасників вчинив би, як він?

...Головне, що залишає приємне враження про Дрезден, — уміння німців цінувати красу і прикрашати побут: оточувати себе маленькими оригінальними сувенірами, поставити в саду або навіть у кожному вазоні кумедну фігурку-іграшку, не смітити у ліфті й у трамваї, не спізнюватися, навіть якщо чекають найкращі друзі. А наше життя складається саме з таких дрібниць.

Елемент бароко в музейному комплексі Цвінгер

Любов СТАНАЧИЧ.

Фото автора.

Олексій СТАХАНОВ: піднесення й забуття

Навколо його імені є безліч легенд. Історики до цього часу заповнюють «білі плями» біографії людини, трудовий подвиг якої став ідеологічним інструментом мешканців Кремля

Як це було

На Донбас Олексій Стаханов поїхав за конем. Дядько покликав. «Досить, — казав він племінникові, — наймитувати. Хочеш коня купити — їдь зі мною на шахту. Грошей заробиш — повернешся». А що втрачати Олексію? Родина завжди жила бідно. У одних штанях — і взимку, і влітку. Батько пішов на Першу світову війну і повернувся лише 1919 року. У селі Лугова Орловської губернії його обрали головою сільгоспкооперативу. Якийсь час родина Стаханових жила непогано. Дві дочки виросли, син обіцяв бути міцним парубком. Але благополуччя родини закінчилося зі смертю батька. Через півроку вмерла й мати. Олексій став наймитувати й усе мріяв скласти грошей на коня.

Обіцянки дядька справдилися, але не цілком. На шахті «Центральна-Ірміно», де почав працювати Олексій, у нього таки з'явився кінь. Молодого коногона ця шкапа не радувала — стара, стомилася ходити по колу і крутити лебідку. Завданням Олексія було ставити палку в колеса, коли коня треба було зупинити. А він мріяв рубати вугілля і незабаром одержав обушок.

Шахта «Центральна-Ірміно» тоді була найвідсталішою в Луганській області, її називали «смітником». Вугілля рубали обушком. І коли сюди прислали нові відбійні молотки, багато гірників від них відмовилося. Інструмент важив 16 кг, ним треба було працювати всю зміну, він давав багато пилу і підвищував загазованість у лаві. З обушком куди легше! Але Стаханов був молодий, сильний. Він вибрав молоток. І став ударником.

Ідея послати Стаханова на рекорд належала парторгу шахти Костянтинові Петрову. Звичайно, рекорд готували заздалегідь: добирали людей, ділянку роботи. Йшов 1935 рік, країна жила важко. Потрібний був поштовх, що сколихне ентузіазм! І Олексій Стаханов справді зробив неможливе.

Охочих піти на рекорд було декілька, але вибрали Стаханова: сильний, добре володіє відбійним молотком. І біографія відповідна: з бідної родини, наймитував. Під час обговорення підготовки рекорду на квартирі в Петрова Олексій запропонував: «Я рубатиму, а два робітники нехай за мною кріплять ліс». Раніш цю роботу робив сам забійник. Начальник видобувної дільниці Машуров забезпечив Стаханова кріпильниками. Рекорд вирішили ставити у зміну, коли в шахті менше людей. 30 серпня 1935 року Стаханов разом із кріпильниками Фігалевим і Борисенком за 5 годин 45 хвилин нарубали 102 тонни вугілля, перекривши норму в 14 разів! Це більш як 15 залізничних вагонів!

Коли Олексій вийшов із шахти, ніхто його з квітами не зустрічав. Організатори рекорду розгубилися! Вони не очікували такого результату, тому вирішили поки помовчати, керівництву не повідомляти. Але шила в мішку не сховаєш. Чутка про неймовірний результат швидко поширилася на шахті й за її межами. Багато хто казав: я теж можу, як Стаханов. І справді могли! Послідовники Олексія перекрили його показники. Це глибоко зачепило амбіції молодого гірника, і він вирішив піти на рекорд удруге, закріпивши його за собою назавжди. 19 вересня того самого року Стаханов за зміну нарубав 227 тонн вугілля. Тепер уже його зустрічали з квітами і шаною. У «Правді» надрукували статтю. Послідовники Стаханова з'явилися в різних галузях. Розправив свої плечі і «смітник».

До речі, директор «Центральної-Ірміно» усіляко противився встановленню рекорду. Він був людиною старих понять. Але його побоювання були даремні: шахта незабаром одержала Червоний прапор.

Жінки в його житті

Першою дружиною Олексія була циганка Дуся, надзвичайно гарна. Працювала куховаркою і своїми чорними очима поранила не одне шахтарське серце. А от Олексія покохала. І родила йому трьох дітей. Щоправда, один із хлопчиків не вижив. Євдокія була весела, і дух волі часом затьмарював материнські почуття. Вона могла кинути дітей, повернутися до табору і кочувати. Але Олексій кохав її і багато чого прощав. В офіційному шлюбі вони не були. До речі, Євдокія відмовляла Олексія йти на рекорд, передвіщаючи, що це може погано для нього закінчитися.

У Галю Бондаренко Олексій закохався з першого погляду. У 1936 році їй не виповнилося й п'ятнадцяти, а Стаханов був уже в зеніті слави. На концерті, влаштованому на його честь у Харкові, Олексія полонив спів зовсім молоденької дівчини. Виявилося, що Стаханов сидів поруч з батьком Галини, Іваном, і той помітив інтерес Олексія до Галини. Іван напівжартівливо запитав: «Візьмеш мою Галю заміж?» — «Візьму!» — рішуче відповів Стаханов.

Щоб зареєструвати шлюб, довелося приписати юній Галині півтора року. Дружину собі Олексій вибрав освічену. Її батько Іван був сином графа й економки. Позашлюбному нащадку граф дав повну освіту, послав учитися до Італії. Коли Іван Бондаренко повернувся додому, його довго називали Бондарині. Він добре грав на акордеоні, гітарі й фортепіано, мав поставлений голос. Цьому навчив і дочку Галину. А Стаханов тоді мав три класи освіти, двох дітей і славу.

Пізніше Галина Іванівна згадувала: за кілька місяців до знайомства зі Стахановим їй на вулиці ворожила циганка. Пророкування дівчину розсмішило. Циганка сказала, що вона буде жити у столиці, буде багатою і побачить самого царя. Про якого царя мова, якщо на календарі 1936 рік!

А таки не помилилася циганка: жила Галина в Москві, була забезпеченою жінкою і Сталіна бачила не раз. От тобі й цар!

Зі слів дочок Стаханова, циганка Євдокія дуже ревнувала молоду дружину Олексія і всіляко намагалася їй нашкодити. Але незабаром Євдокія померла через невдало зроблений аборт, і на руках у Галини залишилося двоє її дітей, чотирирічна Клавочка і маленький Віктор. Потім у Галі й Олексія з'явилися свої діти —дві дочки. Усіх виховували і любили однаково.

Клава, ще навчаючись у 8 класі, повідомила, що чекає дитину. Стаханов спочатку обурився, а потім подумав: ну що поробиш, якщо в дочки циганська кров? Нехай одружуються. Майбутній батько (на клас менше від Клави) женитися не відмовився. І в родині Стаханових з'явився онук Алік. А зять Анатолій виявився гарним хлопцем. Займався спортом і домігся б хороших результатів у легкій атлетиці, якби не дивна смерть. Анатолій ніколи не пив, але одного разу Клава знайшла його за столом мертвим. Поруч стояли пляшка горілки і недопита склянка. Причину смерті так і не встановили. Кілька років Клавдія жила сама, потім вийшла заміж, народила дочку Марину, але щастя знову її залишило. Чоловік помер у розквіті сил.

— Клавдія була дуже гарна, — розповідає її сестра Віолетта Олексіївна. — Фігурою в батька — висока, ставна, а красою — в матір-циганку. Навіть ще гарніше. Якщо ми із сестрою домовлялися десь зустрітися, я її чекала, то за поведінкою перехожих здогадувалася, що Клава вже на підході. Вона була такою красивою, що люди завжди оберталися їй услід.

...Довгий час другою офіційною дружиною вважалася Антоніна, з якою Стаханов жив у Торезі Донецької області. Але про це в наступному розділі.

Стаханов і Сталін

Стаханов народився в один день зі Сталіним — 21 грудня і дуже цим пишався. А Сталін любив Олексія і багато чого йому прощав. Перший раз Сталін побачив Галю на прийомі у Кремлі і багатозначно сказав: «От такою має бути дружина майбутнього наркома!» Стаханов дуже налякався після цих слів: «Боже ж мій, та який з мене нарком! Адже я не дуже грамотний і навіть розмовляти не вмію!» Хоч Олексій Григорович і закінчив Промакадемію, але відчував, що освіти йому бракує. Посада наркома вугільної промисловості була вакантною після смерті Орджонікідзе. Стаханов не був ані організатором, ані стратегом. Мабуть, зрозумів це і Сталін. До великого полегшення Стаханова, наркомом призначили іншу людину.

Розуміючи, в яке товариство потрапив її простуватий чоловік, Галина його виховувала. Якось навіть змінила зовнішність Олексія — пофарбувала його волосся в чорний колір. Сталін побачив — сторопів: це не Стаханов! Щоб не гнівити «царя», Олексій оббрився наголо.

Галина водила його на концерти, до театру. Оперу Стаханов не любив. А от оперета йому подобалася. Навіть старшу дочку назвав Віолеттою після того, як подивився «Фіалку Монмартра».

Стаханов дружив з Василем Сталіном. Часто вони проводили час за склянкою. Сталін знав про це й попереджав Стаханова. Але не більше. Не торкнулися родини Стаханова й репресії. Мабуть, «цар» не бачив у цьому простому, відкритому чоловікові свого ворога.

Торез: спокій чи забуття?

Довго залишалося незрозумілим, чому Олексій Григорович опинився в Торезі. Все-таки він обіймав одну з керівних посад у Мінвуглепромі, був не просто шанованою людиною, а зіркою, ідолом, прапором соцзмагання. І раптом, уже за Хрущова — невелике шахтарське містечко в Донецькій області, посада інженера. Потрапив у немилість? Що насправді сталося?

А тут ось яка історія. Микита Хрущов зустрівся з Морісом Торезом, і той заїкнувся про те, що хотів би відвідати Чистякове в Донбасі, де народився. І ще запитав: а де зараз ваш Стаханов? «Там само, у Чистяковому, вугілля рубає», —відповів Хрущов. Чи то він хотів догодити Торезу, чи то справді не мав достовірної інформації. Одне слово, Стаханов одразу одержав наказ: терміново, за 24 години, прибути в Чистякове. Родина з ним не поїхала, всі вважали, що це просто відрядження, і Олексій Григорович незабаром повернеться. Та й не могла Галина Іванівна наприкінці 50-х залишити Москву. Молодша дочка Алла (відома в минулому телеведуча ГРТ Аза Ліхітченко) вчилася в сьомому класі, Віолетта — в десятому, зростав маленький Алік.

У Донбасі Стаханов спочатку жив у готелі, потім одержав однокімнатну квартиру. Галина їздила туди раз на місяць. Прала, готувала їжу, розповідала про дітей. Потім почала знаходити в квартирі ознаки присутності інших жінок. А одного разу повернулася до Москви в синцях. Віолетта стверджує, що батько ніколи не піднімав руки на матір, але що було насправді, Галина не розповідала. Просто перестала їздити до Чистякового.

А там у Стаханова з'явилася Антоніна — родичка того самого парторга Костянтина Петрова. Той бачив, як самотньо Олексію в Донбасі, тож познайомив його з сестрою своєї померлої дружини. Вони були близнюками. Антоніна працювала медсестрою. Разом вони і прожили останні роки життя.

Віолетта вважає, що в останньому шлюбі батька багато дивного. Як він міг розписатися з іншою жінкою, якщо його розлучення з Галиною Іванівною не було оформлено? Схоже, що батька просто обпоїли і повели до загсу. Коли Галина Іванівна одержала копію свідоцтва про шлюб, вона звернулася до суду. Суд визнав шлюб Стаханова з Антоніною недійсним. Але Антоніна залишила собі прізвище Стаханова, хоча офіційною дружиною йому не була.

Чистякове пізніше перейменували на Торез. Там Олексій Григорович працював в управлінні «Торезшахтобуд» і до кінця життя керував відділом. Після того, як у Мінвуглепромі він очолював нагородний відділ і займався соцзмаганням, остання посада його принижувала. Як і те, що Зірку Героя Соціалістичної Праці йому дали аж 1968 року, після того, як її одержали майже всі його послідовники. Про нього стали забувати. Стаханов пив і кілька разів лікувався. Але помер він не через білу гарячку, як кажуть. Причиною смерті став інсульт, що стався з ним у лікарні. Посковзнувшись на недогризку яблука, Олексій Григорович упав і вдарився головою. Звідси — інсульт. Він помер 1977 року.

Усі найближчі родичі Стаханова живуть у Москві. Дочки — Віолетта і Клавдія, онуки і правнуки. Єдиного сина Віктора вже немає, він помер три роки тому. Але є онук Олексій, ім'я — на честь діда. Кажуть, дуже на нього схожий — рудий і веснянкуватий. Прізвище в молодшого Олексія — Машуров, як і в начальника дільниці, що допомагав Стаханову ставити рекорд. Але це, по суті, збіг, яких у житті Стаханова було багато.

Замість епілогу

Нинішнього року приспіли дві круглі дати — 70-річчя Стахановського руху і 100-річчя з дня народження Стаханова. У 1985 році, коли в СРСР відзначали п'ятдесятиліття Стахановського руху, Горбачов обіцяв створити в місті Стаханове на Луганщині перший у світі музей робочої людини. До 1991 року історики, краєзнавці, музейні працівники нагромаджували матеріали, а громадяни — кошти на будівництво музею, перераховуючи їх на спеціальний рахунок. Зібрали 5 млн. карбованців. І більш як 13 тисяч документів і експонатів. Документи залишилися. Гроші зникли.

Алла АНТИПОВА.

Луганськ.

Автор дякує директору Стахановського історико-художнього музею Наталі Бутковій за допомогу в підготовці цього матеріалу.

Доведіть, що ви працювали

У 1944—1945 роках я працював у колгоспі і був нагороджений медаллю «За сумлінну працю під час Великої Вітчизняної війни». Чи достатньо нагородження медаллю для підтвердження моєї праці та зарахування цього часу до трудового стажу і як вплине це на розмір пенсії?

Василь ТИЩУК.

Ананьєв Одеської області.

У період до 1 січня 2004 року основним документом, який підтверджував трудовий стаж, була трудова книжка. У разі відсутності відповідних записів про роботу в трудовій книжці стаж роботи підтверджується згідно з Порядком підтвердження наявного трудового стажу для призначення пенсій за відсутності трудової книжки або відповідних записів у ній, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 12 серпня 1993 р. № 637.

Як передбачено зазначеним вище Порядком, якщо в трудовій книжці відсутні необхідні записи або містяться неправильні чи неточні записи про періоди роботи, для підтвердження трудового стажу приймаються довідки, витяги із наказів, особові рахунки і відомості на видачу заробітної плати, письмові трудові договори та угоди з відмітками про їх виконання та інші документи, які містять відомості про періоди роботи.

У випадках, коли в особи немає документів про стаж роботи і неможливо їх одержати у зв'язку з їх відсутністю, стаж роботи може встановлюватися на підставі показань свідків, які знали заявника по спільній з ним роботі на одному підприємстві, в установі, організації (в тому числі колгоспі) або в одній системі. Із зазначеного питання потрібно звернутися до органів Пенсійного фонду за місцем проживання.

Встановлення періоду роботи в організації лише на підставі нагородження медаллю законодавством не передбачено.

Відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» розміри пенсій залежать від тривалості стажу роботи та розміру отримуваної заробітної плати. Однак наскільки 1—2 роки стажу роботи вплинуть на розмір пенсії, можна сказати лише на підставі документів пенсійної справи, для чого необхідно звернутися до органів Пенсійного фонду.

Володимир МАКСИМЧУК, *заступник керівника управління апарату Федерації профспілок України з питань соціального захисту.*

■ СПОРТ

Святе місце порожнім не буває

Як відомо, чинний президент НОК України Віктор Янукович подав у відставку. За два тижні до проведення Генеральної асамблеї НОК України закінчилося висування кандидатур на вакантну посаду керівника олімпійців України. Отримано сімнадцять пропозицій щодо чотирьох кандидатур.

Отже, на посаду президента НОК висунуто олімпійських чемпіонів — Валерія Борзова (від Федерації легкої атлетики України) і Сергія Бубку (запропонований федераціями тенісу, гандболу, велоспорту, фехтування, баскетболу, біатлону, фігурного катання, лижного спорту, хокею на траві, Асоціацією олімпійців України, спортивними товариствами «Спартак» та «Україна»). Обидва плідно працюють у Міжнародному олімпійському комітеті (МОК).

Далі у списку значаться — Микола Марценюк, майстер спорту з велоспорту. Його висуває Федерація бейсболу і софтболу України, яку він очолює. Свого часу був заступником голови Держкомспорту. Генерал Іван Федоренко поки що є першим віце-президентом НОК України. Був колись його президентом. Узагалі важко навіть перелічити, скільки разів його знімали і призначали на різні високі посади в українському спорті. Федоренка висуває Федерація каное.

15 червня відбудеться засідання виконкому НОК, на якому обговорюватимуть організаційні питання проведення Генеральної асамблеї.

«Золота» шипівка Білонога

Легка атлетика. Острава (Чехія). Міжнародний турнір «Золота шипівка». Українець Юрій Білоног виграв змагання у секторі для штовхання ядра. Змагаючись під сильним дощем, наш атлет у найкращій спробі показав 20 метрів 49 сантиметрів.

За крок до перемоги

Баскетбол. Чемпіонат України. Суперліга (чоловіки). Серія за бронзові нагороди (до трьох перемог). «Хімік» (Южний) — МБК «Одеса». 91:60 і 87:74. Третій поєдинок відбудеться в Одесі 13 червня.

Сьогодні розпочнеться фінальна серія за чемпіонський титул між БК «Київ» та «Азовмашем» (Маріуполь).

Чутки, з'ясувалося, перебільшені

Футбол. Президент ФФГ Василіс Гагацис спростував чутки про можливу відставку тренера національної збірної Греції Отто Рехагеля після поразки від збірної України. «Такі чутки не мають під собою жодних підстав. Отто Рехагель залишиться тренером грецької збірної стільки, скільки захоче», — запевнив пан Гагацис. Контракт Рехагеля чинний до осені 2006 року.

В. Б.

■ ФОТОФАКТ

Андрій Шевченко на НСК «Олімпійський» після участі в акції зі збирання коштів на так звані дитячі селища для сиріт та дітей, позбавлених батьківської опіки. Акція прямо пов'язана з ФІФА, адже проводять її у країнах з високо розвиненим футболом. У кожній з таких держав ФІФА обирає найвидатнішого. Своєрідним послом цієї організації від України став А. Шевченко.

Фото Віктора ПОБЄДИНСЬКОГО (УНІАН).

■ ОГОЛОШЕННЯ

Господарським судом Івано-Франківської обл. (м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16), по справі № Б-13/41 від 04.05.2005 р. винесено постанову про визнання СПД - фіз. особи Машукової Анни Олександрівни, м. Долина, пр. Незалежності, 4/140, код 2919713441 банкрутом. Ліквідатором по справі призначено арбітражного керуючого Мокрицьку Ірину Ігорівну (Ліц. АА № 719874, від 04.03. 2004 р., м. Івано-Франківськ), в. Вовчинецька, 194В/134.

Пред'явлення вимог кредиторів приймаються протягом 30 днів з моменту опублікування оголошення.

Постановами Господарського суду Львівської області визнано банкрутами: по справі 6/130-29/130 ТзОВ «Укрпромсервіс» (юр. адреса: 36034, м. Полтава, вул. Курчатова, 6/54, код ЄДРПОУ 31175277, місцезнаходження: 79066, м. Львів, вул. Сихівська, 16); по справі 6/129-29/129 ДП «Тайстра-Полтава-Торг» українсько-польського СП ТзОВ «Тайстра» (юр. адреса: 36020, м. Полтава, вул. Жовтнева, 32, код ЄДРПОУ 31175277, місцезнаходження: 79066, м. Львів, вул. Сихівська, 16). Ліквідатором призначений Сибаль Андрій Михайлович. Арбітражний керуючий (ліцензія АА №485266 від 14.04.2003), адреса: 79000, м. Львів, вул. П. Дорошенка, 61/5.

УКРАЇНСЬКА АГРАРНА БІРЖА
повідомляє, що **15 червня 2005 року о 12-00 години** за адресою:
м. Київ, вул. Саксаганського, 1
відбудеться **спеціалізований біржовий аукціон з продажу об'єктів нерухомого майна**.
До продажу на аукціоні пропонується **мережа автозаправних станцій (АЗС)** в кількості 25 штук.
Пропозицію на продаж аукціону можна переглянути на WEB-сторінці УАБ за адресою: **www.uame.com.ua**,
або за телефонами:
(044) 289-50-48, 289-54-87, 284-38-60,
e-mail: **exch@uame. com. ua.**

Постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 31.05.2005 р. по справі ь 3/119Б ВАТ «Артемівський елеватор» (84500, Донецька обл., м. Артемівськ, пров. Чайковського, 9; п/р 26001301626355 в ФАКБ «Національний кредит» в м. Артемівськ, МФО 335708, код ЄДРПОУ 00957347) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Брустінова С. В., ліцензія серії АА № 485232.

Господарським судом Київської області (м. Київ, вул. Комінтерну, 16) порушено справу № 77/146-05 про банкрутство Колективного підприємства «Березанська суконна фабрика», 07540, Київська обл., м. Березань, вул. Фрунзе, 5, р/р 260071103, МФО - 321789, в Бориспільській філії АППБ «Аваль», код - 00306934.

Арбітражним керуючим призначено Білика Ю. М. (ліцензія № 783144 від 02.09.2004 року) м. Київ, вул. Ахматової, 13-б, кв.67.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ВАТ «Дружківське АТП 11418», повідомляють про проведення аукціону з продажу активів.

На аукціон виставляються активи ВАТ «Дружківське АТП 11418», які розташовані за адресою: м. Дружківка, вул. Нова, 8: 1. Верстат настільно-свердлильний 2М02, 1980р., початкова ціна продажу - 2600,00грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 130,00грн. 2. Верстат токарно-гвинторізний, 1981р., початкова ціна продажу - 2960,00грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 148,00грн. 3. Верстат настільно-свердлильний 2Б175, 1972р., початкова ціна продажу - 1300,00грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 65,00грн. 4. Верстат токарно-гвинторізний 1А-625, 1976р., початкова ціна продажу - 2960,00грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 148,00грн. 5. Верстат токарно-гвинторізний 1К-62, 1986р., початкова ціна продажу - 3170,00грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 158,50грн. 6. Верстат токарно-гвинторізний 1А-62, 1959р., початкова ціна продажу - 3000,00грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 150,00грн. З фіксованими умовами аукціону можна ознайомитись у організатора аукціону. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону - 17,00 грн. перераховується на р/р 26008274107001 в ФКБ «Приватбанк» м. Краматорськ, МФО 335548, ОКПО 25340553, Універсальної біржі «Примус». Для участі в аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору торгів - Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 20 календарних днів із дня публікації в газеті по 30 червня 2005р. включно. Аукціон відбудуться після 20 календарних днів із дня публікації інформації 01 липня 2005р. об 1100 на Універсальної біржі «Примус» за адресою: м. Дружківка, вул. Нова, 8. Переможець аукціону на підставі затвердженого протоколу аукціону укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ВАТ «Дружківське АТП 11418». Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83.

ОГОЛОШЕННЯ
про проведення відкритих торгів на виконання робіт з реконструкції ПЛ-330кВ Запорізька 750 — Кураховська ТЕС

1. Замовник торгів: Дніпровська електроенергетична система НЕК «Укренерго» код ЄДРПОУ 20517231
1.1. Поштова адреса: 69096, м. Запоріжжя, вул. Гребельна, 2
1.2. Контактний телефон (0612) 58-47-16
факс (0612) 58-23-78
2. Інформація про закупівлю:
* Виконання робіт з реконструкції повітряних ліній 330кВ ПС «Запорізька 750» — Кураховська ТЕС

3. Місце та спосіб отримання тендерної документації:
м. Запоріжжя, вул. Гребельна, 2, Дніпровська ЕС НЕК «Укренерго», служба договірної роботи Бубновська О. А., каб. 102,
тел. (0612) 58-47-16
fax (0612) 58-23-78.

4. Додаткова інформація:
Тендерна документація буде передана поштою (електронною поштою) на адресу виконавця або через його представника протягом трьох календарних днів після отримання від виконавця письмового запиту про надання необхідних документів.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор Сіверського комбінату комунальних підприємств, повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів.

На конкурс виставляються активи Сіверського комбінату комунальних підприємств, які знаходяться за адресою: Донецька обл., м. Сіверськ, вул. Зарічна, 149: 1. Автомобіль ГАЗ 5319 КО 503-5-1, 1991р., початкова ціна продажу - 1093,95грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 54,70грн. 2. Автомобіль ВАЗ 21061, 1991р., початкова ціна продажу - 978,12грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 48,91грн. 3. Автомобіль BMV 318, 1982р., початкова ціна продажу - 2309,86грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 115,49грн. 4. Автомобіль ГАЗ 53 ТВ, 1989р., початкова ціна продажу - 2423,50грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 121,18грн. 5. Трактор ЮМЗ - 6, (під розбирання), початкова ціна продажу - 749,44грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 37,47 грн. 6. Автомобіль ГАЗ 53, (під розбирання), початкова ціна продажу - 428,25грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 21,41 грн. 7. Автомобіль САК АДД, (під розбирання), початкова ціна продажу - 160,59грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 8,03 грн. 8. Трактор ЮМЗ - 6, (під розбирання), початкова ціна продажу - 1124,16грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 56,21 грн. З фіксованими умовами та технічною характеристикою об'єктів можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ «Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Для участі в конкурсі необхідно надати письмову заяву організатору торгів - Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 25 календарних днів із дня публікації в газеті по 05 липня 2005р. включно. Конкурс відбудуться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 11 липня 2005р. об 1100 у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області об 1100 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором Сіверського комбінату комунальних підприємств. Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83 та на сайті: bankruptcy.internet.dn.ua.

Збори акціонерів
ЗАТ «Будівельна фірма «Київінжбуд»
були проведені 31 травня 2005 року об 11 годині 00 хвилин за адресою: м. Київ, вул. Якутська, 8. Об'яви про збори надруковані в газеті «Вечірній Київ» № 65 (17476) від 12.04.2005 року і «Голос України» № 67 (3567) від 13.04.2005 року. Інші об'яви просимо важати не дійсними, тому що подані не уповноваженою особою ЗАТ «Будівельна фірма «Київінжбуд».

З повагою Директорат.

Засновником Приватного підприємства «ІРІССА» (01133, м. Київ, вул. Щорса, 31; р/р 26002012713733 в АКБ «Укрсексімбанк» м. Київ, код за ЄДРПОУ 30057150) прийнято рішення про ліквідацію. Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування даного оголошення.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області по справі № Б29/209/04 від 19.05.05 визнано банкрутом відкрите акціонерне товариство «Южнерудпром» (м. Дніпропетровськ, вул. Базова, б. 8, код ЄДРПОУ № 05467518) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Суницю Віктора Івановича (ліцензія № АА № 668343 від 31.10.2003 р., т. 5252912, поштова адреса: 03039, м. Київ, проспект Голосіївський, 8, арбітражному керуючому).

Господарський суд Кіровоградської області (25022, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) Постановою від 21.04.05 р. ь 10/117 визнав банкрутом відкрите акціонерне товариство «Знам'янський агротехсервіс» інд. Код 03751557 (пров. Лісний, 1, м. Знам'янка Кіровградської області 27400) і розпочав ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Воловик О. В. (ліцензія Мінекономіки ь 140417, 25006, м. Кіровоград, а/с ь 5/41, тел. (0522) 55-27-91, 22-10-65).

Господарський суд Харківської обл. (Держпром 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) ухвалою від 31.03.2005 р. порушив провадження по справі № Б-19/44-05 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Укрспецпром» (код ЄДРПОУ 31285292, юридична адреса: м. Харків, пр. Перемоги, б, 68 «Б», кв. 56; фактична адреса: м. Харків, вул. Халтуріна, б, 10; п/р 26008030000402 в АБ «Факторіал-Банк», МФО 351715).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Артюха Ю. В. (ліц. АА № 783114 від 22.04.2004 р., 61002, м. Харків, вул. Мельнікова, б, 8, к.6.)

Постановою Господарського суду Автономної Республіки Крим (95000, м. Сімферополь, вул. К. Маркса, 18) від 20.12.04 р. по справі №2-20/7063-2004, Старокримський завод залізобетонних виробів (юр. адреса: вул. Леніна, 1, м. Старий Крим; код ЕГРПОУ 20685262) визнано банкрутом. Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Щербина Олексій Вікторович, ліцензія АА №719799 від 12.02.2004 р., що мешкає за адресою: м. Сімферополь, вул. Алуштинська, 21). Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Шановні акціонери ВАТ „Сумиобленерго"!

Відкрите акціонерне товариство "Сумиобленерго" повідомляє, що на сьогодні система реєстру ВАТ „Сумиобленерго" не є втраченою і не підлягає відновленню.

Ведення реєстру власників іменних цінних паперів здійснює Київська філія ТОВ „Інтер-Сервіс-Реєстр" (Код ЄДРПОУ 24241079).

Додаткову інформацію Ви можете отримати за телефоном: 8 (056) 372-90-57.

Дані про реєстроутримувача:

Київська філія Товариства з обмеженою відповідальністю „Інтер-Сервіс-Реєстр".

Адреса: 01601, м. Київ, вул. Велика Васильківська, 23-б.

Дані про емітента:

Відкрите акціонерне товариство „Сумиобленерго"

Код ЄДРПОУ 23293513

Адреса: 40035, м. Суми, вул. Д. Коротченко, 7.

ВАТ „Сумиобленерго".

Шановні акціонери ВАТ „Полтаваобленерго"!

Відкрите акціонерне товариство "Полтаваобленерго" повідомляє, що рішення ДКЦПФР від 19.05.05 №193-КП щодо втрати та відновлення системи реєстру акціонерів ВАТ „Полтаваобленерго" не набуло законної сили і на даний час оскаржується.

Ведення реєстру власників іменних цінних паперів ВАТ „Полтаваобленерго" здійснює Київська філія ТОВ „Інтер-Сервіс-Реєстр" (Код ЄДРПОУ 24241079).

Додаткову інформацію Ви можете отримати за телефоном: 8 (056) 372-90-57.

Дані про реєстроутримувача:

Київська філія Товариства з обмеженою відповідальністю „Інтер-Сервіс-Реєстр".

Адреса: 01601, м. Київ, вул. Велика Васильківська, 23-б.

Дані про емітента:

Відкрите акціонерне товариство „Полтаваобленерго"

Код ЄДРПОУ 00131819

Адреса: 36022, м. Полтава, вул. Старий Поділ, 5.

ВАТ „Полтаваобленерго".

Господарським судом Львівської області (79010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) порушено провадження за заявою ДПІ у Личаківському районі м. Львова по справі про банкрутство ТзОВ «Тетра», справа № 6/110-8/78, юридична адреса: м. Львів, вул. Металістів, 9/60, ЄРДПОУ 04955026, р/р 26007301425085, р/р 26000301425695 в Сихівському відділенні «Промінвестбанку», МФО 325655, р/р 26005301414579 в Сихівському безбалансовому відділенні філії ЛЦВ «Промінвестбанку», МФО 325633.

Розпорядником майна приначено арбітражного керуючого Віннікова В. В. (ліцензія серії АА № 779141 від 06.09.04 р.), який проживає: м. Пустомити, вул. Спортивна, 2/9, Львівська обл.).

Претензії кредиторів та заяви можливих санаторів приймаються протягом 30-ти днів з дня опублікування оголошення.

Відкрите акціонерне товариство «Симиренко»

в процедурі банкрутства повідомляє про продаж пакету простих іменних акцій Сільськогосподарського закритого акціонерного товариства «Симиренко» в кількості - 20 315 536 (двадцять мільйонів триста п'ятнадцять тисяч п'ятсот тридцять шість) штук, що складає 25 % (двадцять п'ять відсотків) Статутного фонду СЗАТ «Симиренко», на загальну суму 5 078 884 (п'ять мільйонів сімдесят вісім тисяч вісімсот вісімдесят чотири) гривні.

Заяви на придбання приймаються протягом місяця з моменту публікації за адресою: 95050, АРК, м. Сімферополь, пров. М. Підпільників, 7. Довідки за телефоном: (0652) 22 90 76.

Відкрите акціонерне товариство «Енергопостачальна компанія «Житомиробленерго»

(10014, м. Житомир, вул. Пушкінська, 32/8, контактний телефон: (0412) 402-426, 402-528, факс: 402-044, E-mail: tender@ obl. zt. energy. gov. ua) проводить тендер із страхування майна. Останній термін подання тендерних пропозицій - 20 днів з моменту публікації.

Шановні акціонери ВАТ „Прикарпаттяобленерго",

Відкрите акціонерне товариство "Прикарпаттяобленерго" повідомляє, що рішення ДКЦПФР від 19.05.05 №193-КП щодо втрати та відновлення системи реєстру акціонерів ВАТ „Прикарпаттяобленерго" не набуло законної сили і на даний час оскаржується.

Ведення реєстру власників іменних цінних паперів ВАТ „Прикарпаттяобленерго" здійснює Київська філія ТОВ „Інтер-Сервіс-Реєстр" (Код ЄДРПОУ 24241079).

Додаткову інформацію Ви можете отримати за телефоном: 8 (056) 372-90-57.

Дані про реєстроутримувача:

Київська філія Товариства з обмеженою відповідальністю „Інтер-Сервіс-Реєстр".

Адреса: 01601, м. Київ, вул. Велика Васильківська, 23-б.

Дані про емітента:

Відкрите акціонерне товариство „Прикарпаттяобленерго"

Код ЄДРПОУ 00131564

Адреса: 76014, м. Івано-Франківськ, вул. Індустріальна, 34.

ВАТ „ Прикарпаттяобленерго".

ДГУ «Агентство з питань банкрутства» повідомляє про проведення аукціону з продажу цілісного майнового комплексу ВАТ «Племзавод «Старий Коврай»

Об'єкт продажу: цілісний майновий комплекс ВАТ «Племзавод «Старий Коврай» — сільськогосподарське підприємство по вирощуванню і реалізації висококласної тваринницької (ВРХ і свиней) племпродукції, молока, м'яса, розташований в с. Ст. Коврай та Жовтневе, Чорнобаївського району, Черкаської області на землях державної власності загальною площею 93,7 га. Початкова вартість з урахуванням ПДВ 1 973 000,0 грн. Гарантійний внесок: 98 650,00 грн. з урахуванням ПДВ вноситься на р/р 26008101049283 в КРД АППБ «Аваль», МФО 322904, код ЄДРПОУ 33293724, одержувач ДП «Укрспецзем». Організатор продажу: ДГУ «Агентство з питань банкрутства», м. Київ, вул. П. Любченка, 15, каб. 425, тел. 261-15-65. Для оформлення участі в аукціоні звертатися до ДП «Укрспецзем», за адресою м. Київ, вул. Народного Ополчення, 3, тел. 249-96-77, 275-72-88. Кінцевий термін прийняття заявок: 17.06.2005 р. Аукціон відбудеться: 21 червня 2005 р. о 14-й годині за адресою: м. Черкаси, вул. Корольова, 38, філія ДГУ «Агентства з питань банкрутства» в Черкаській області. Протокол аукціону підписується ліцитатором та покупцем і в триденний термін затверджується керівником організатора торгів. Переможець аукціону, який відмовився від підписання протоколу, позбавляється права на подальшу участь у аукціоні і повернення йому внесеного гарантійного внеску. Договір купівлі-продажу між покупцем та боржником укладається протягом 15 днів з моменту затвердження протоколу аукціону керівником організатора публічних торгів. Оплата за придбаний об'єкт здійснюється переможцем аукціону протягом 30 календарних днів з моменту підписання договору купівлі-продажу.

Шановні акціонери ВАТ ЕК „ЧЕРНІГІВОБЛЕНЕРГО"

ТОВ „Інтер-Сервис-Реєстр" (Код ЄДРПОУ 24241079) повідомляє Вам, що ведення реєстру власників іменних цінних паперів ВАТ ЕК „ЧЕРНІГІВОБЛЕНЕРГО" здійснює ТОВ „Інтер-Сервіс-Реєстр".

Інформація щодо втрати системи реєстру ВАТ ЕК „ЧЕРНІГІВОБЛЕНЕРГО", яка була надрукована у бюлетені Цінні папери України №123-124 (1445-1446) від 3 червня 2005 року є недостовірною.

На сьогодні система реєстру ВАТ ЕК „ЧЕРНІГІВОБЛЕНЕРГО" не є втраченою і не підлягає відновленню.

Додаткову інформацію Ви можете отримати за телефоном: 8 (044) 244-91-40.

Дані про реєстроутримувача:

Київська філія Товариства з обмеженою відповідальністю „Інтер-Сервіс-Реєстр".

Адреса: 01601, м. Київ, вул. Велика Васильківська, 23-б.

Дані про емітента:

Відкрите акціонерне товариство ЕК „ЧЕРНІГІВОБЛЕНЕРГО"

Код ЄДРПОУ 22815333

Адреса: 14000, м. Чернігів, вул. Горького, 40.

ТО «Інтер-Сервіс-Реєстр».

Шановні акціонери ВАТ „ЛЬВІВОБЛЕНЕРГО"

ТОВ „Інтер-Сервис-Реєстр" (Код ЄДРПОУ 24241079) повідомляє Вам, що ведення реєстру власників іменних цінних паперів ВАТ „ЛЬВІВОБЛЕНЕРГО" здійснює ТОВ „Інтер-Сервіс-Реєстр".

Інформація щодо втрати системи реєстру ВАТ „ЛЬВІВОБЛЕНЕРГО", яка була надрукована у бюлетені Цінні папери України №123-124 (1445-1446) від 3 червня 2005 року є недостовірною.

На сьогодні система реєстру ВАТ „ЛЬВІВОБЛЕНЕРГО" не є втраченою і не підлягає відновленню.

Додаткову інформацію Ви можете отримати за телефоном: 8 (044) 244-91-40.

Дані про реєстроутримувача:

Київська філія Товариства з обмеженою відповідальністю „Інтер-Сервіс-Реєстр".

Адреса: 01601, м. Київ, вул. Велика Васильківська, 23-б.

Дані про емітента:

Відкрите акціонерне товариство „ЛЬВІВОБЛЕНЕРГО"

Код ЄДРПОУ 00131587

Адреса: 79026, м. Львів, вул. Козельницька, 3.

ТОВ «Інтер-Сервіс-Реєстр».

Шановні акціонери ВАТ „ПОЛТАВАОБЛЕНЕРГО"

ТОВ „Інтер-Сервис-Реєстр" (Код ЄДРПОУ 24241079) повідомляє Вам, що ведення реєстру власників іменних цінних паперів ВАТ „ПОЛТАВАОБЛЕНЕРГО" здійснює ТОВ „Інтер-Сервіс-Реєстр".

Інформація щодо втрати системи реєстру ВАТ „ПОЛТАВАОБЛЕНЕРГО", яка була надрукована у бюлетені Цінні папери України №123-124 (1445-1446) від 3 червня 2005 року є недостовірною.

На сьогодні система реєстру ВАТ „ПОЛТАВАОБЛЕНЕРГО" не є втраченою і не підлягає відновленню.

Додаткову інформацію Ви можете отримати за телефоном: 8 (044) 244-91-40.

Дані про реєстроутримувача:

Київська філія Товариства з обмеженою відповідальністю „Інтер-Сервіс-Реєстр".

Адреса: 01601, м. Київ, вул. Велика Васильківська, 23-б.

Дані про емітента:

Відкрите акціонерне товариство „ПОЛТАВАОБЛЕНЕРГО"

Код ЄДРПОУ 00131819

Адреса: 36022, м. Полтава, вул. Старий Поділ, 5.

ТОВ «Інтер-Сервіс-Реєстр».

Шановні акціонери ВАТ „ПРИКАРПАТТЯОБЛЕНЕРГО"

ТОВ „Інтер-Сервис-Реєстр" (Код ЄДРПОУ 24241079) повідомляє Вам, що ведення реєстру власників іменних цінних паперів ВАТ „ПРИКАРПАТТЯОБЛЕНЕРГО" здійснює ТОВ „Інтер-Сервіс-Реєстр".

Інформація щодо втрати системи реєстру ВАТ „ПРИКАРПАТТЯОБЛЕНЕРГО", яка була надрукована у бюлетені Цінні папери України №123-124 (1445-1446) від 3 червня 2005 року є недостовірною.

На сьогодні система реєстру ВАТ „ПРИКАРПАТТЯОБЛЕНЕРГО" не є втраченою і не підлягає відновленню.

Додаткову інформацію Ви можете отримати за телефоном: 8 (044) 244-91-40.

Дані про реєстроутримувача:

Київська філія Товариства з обмеженою відповідальністю „Інтер-Сервіс-Реєстр".

Адреса: 01601, м. Київ, вул. Велика Васильківська, 23-б.

Дані про емітента:

Відкрите акціонерне товариство „ПРИКАРПАТТЯОБЛЕНЕРГО"

Код ЄДРПОУ 00131564

Адреса: 76014, м. Івано-Франківськ, вул. Індустріальна, 34.

ТОВ «Інтер-Сервіс-Реєстр».

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Івано-Франківській області організовує публічні торги (аукціон) з продажу активів **підприємства - банкрута Сільськогосподарського виробничого кооперативу "Рідна земля"**(Івано-Франківська обл., Городенківський район, с.Семаківці, вул.Л.Українки,3). **Лот 1.** Незавершене будівництво цегельного заводу, початкова ціна 100000 грн. **Для реєстрації учасником аукціону необхідно:** до 08 липня 2005р. включно подати заяву на участь в торгах та внести в безготівковому порядку гарантійний внесок у розмірі 5 % від початкової ціни та реєстраційний збір за реєстрацію учасників аукціону - 34 грн. на р/р 260064425 в Івано-Франківській ОД АППБ "Аваль", МФО 336462, код 26255708. До заяви необхідно додати копії Свідоцтва про державну реєстрацію, Довідки про включення в ЄДРПОУ та документ, який посвідчує повноваження представника.З питань оформлення участі в аукціоні та ознайомлення з характеристиками активів можна звертатися за адресою: м.Івано-Франківськ, вул.Бельведерська,2А, оф.7. т.(0342)50-24-94. **Публічні торги (аукціон) відбудуться 12.07.2005р. об 10 год.30 хв. за адресою: м.Івано-Франківськ, вул. Бельведерська, 2а .**

Шановні акціонери ВАТ „Сумиобленерго"

ТОВ „Інтер-Сервис-Реєстр" (Код ЄДРПОУ 24241079) повідомляє Вам, що ведення реєстру власників іменних цінних паперів ВАТ „Сумиобленерго" здійснює ТОВ „Інтер-Сервіс-Реєстр".

Інформація щодо втрати системи реєстру ВАТ „Сумиобленерго", яка була надрукована у бюлетені Цінні папери України №119-120 від 30 травня 2005 року є недостовірною.

На сьогодні система реєстру ВАТ „Сумиобленерго" не є втраченою і не підлягає відновленню.

Додаткову інформацію Ви можете отримати за телефоном: 8 (044) 244-91-40.

Дані про реєстроутримувача:

Київська філія Товариства з обмеженою відповідальністю „Інтер-Сервіс-Реєстр".

Адреса: 01601, м. Київ, вул. Велика Васильківська, 23-б.

Дані про емітента:

Відкрите акціонерне товариство „Сумиобленерго"

Код ЄДРПОУ 23293513

Адреса: 40035, м. Суми, вул. Д. Коротченко, 7.

ТОВ „Інтер-Сервіс-Реєстр".

Шановні акціонери ВАТ ЕК „Чернігівобленерго"!

Відкрите акціонерне товариство енергопостачальна компанія "Чернігівобленерго" повідомляє, що рішення ДКЦПФР від 19.05.05 №193-КП щодо втрати та відновлення системи реєстру акціонерів ВАТ ЕК „Чернігівобленерго" не набуло законної сили і на даний час оскаржується.

Ведення реєстру власників іменних цінних паперів ВАТ ЕК „ Чернігівобленерго" здійснює Київська філія ТОВ „Інтер-Сервіс-Реєстр" (Код ЄДРПОУ 24241079).

Додаткову інформацію Ви можете отримати за телефоном: 8 (056) 372-90-57.

Дані про реєстроутримувача:

Київська філія Товариства з обмеженою відповідальністю „Інтер-Сервіс-Реєстр".

Адреса: 01601, м. Київ, вул. Велика Васильківська, 23-б.

Дані про емітента:

Відкрите акціонерне товариство ЕК „Чернігівобленерго"

Код ЄДРПОУ 22815333

Адреса: 14000, м. Чернігів, вул. Горького, 40.

ВАТ ЕК „ Чернігівобленерго".

УКРАЇНСЬКА АГРАРНА БІРЖА

повідомляє, що **16 червня 2005 року о 12-00 години** за адресою: **м. Київ, вул. Саксаганського, 1** відбудеться **спеціалізований біржовий аукціон з продажу об'єктів нерухомого майна.**

До продажу на аукціоні пропонується **мережа автозаправних станцій (АЗС)** в кількості 21 штук (лот № 1) та **мережа автозаправних станцій (АЗС)** в кількості 22 штук (лот № 2).

Пропозицію на продаж можна переглянути на WEB-сторінці УАБ за адресою: **www. uame. com. ua,** або за телефонами: **(044) 289-50-48, 289-54-87, 284-38-60**

e-mail: **exch@uame. com. ua**

Господарський суд Одеської області (65032, м. Одеса, проспект Шевченка, 4) Ухвалою від 01.04.2005 року порушив справу №2/91-05-3348 про банкрутство Спільного українсько-німецького виробничо-комерційного підприємства ТОВ «Інпродторг». (Юридична адреса: 65063, м. Одеса, вул. Армійська, буд. № 10. Ідент. Код № 25416523), п/р № 260064703 в ООФ АППБ «Аваль», МФО - 328351).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Іванова В. М. (ліцензія ь 250152 серія АА від 23.01.2002 року, 65011, м. Одеса, а/с - 46).

Заяви кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 02.06.2005 року № 27/109Б ЗАО «AW-TRANS» (83008, м. Донецьк, вул. Югославська, 36, р/р 26007301610172 в філії Куйбишевського ПІБ, МФО 334408, ЄДРПОУ 05461361) визнано банкрутом і відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором приначено арбітражного керуючого Поліщука Олександра Борисовича (ліцензія АА № 140445, 83045, м. Донецьк, вул. Воровського, буд. 5, кв. 1). Претензії приймаються протягом 30 днів з дня публікації.

Шановні акціонери ВАТ „Львівобленерго",

Відкрите акціонерне товариство "Львівобленерго" повідомляє, що рішення ДКЦПФР від 19.05.05 №193-КП щодо втрати та відновлення системи реєстру акціонерів ВАТ „Львівобленерго" не набуло законної сили і на даний час оскаржується.

Ведення реєстру власників іменних цінних паперів ВАТ „Львівобленерго" здійснює Київська філія ТОВ „Інтер-Сервіс-Реєстр" (Код ЄДРПОУ 24241079).

Додаткову інформацію Ви можете отримати за телефоном: 8 (056) 372-90-57.

Дані про реєстроутримувача:

Київська філія Товариства з обмеженою відповідальністю „Інтер-Сервіс-Реєстр".

Адреса: 01601, м. Київ, вул. Велика Васильківська, 23-б.

Дані про емітента:

Відкрите акціонерне товариство „Львівобленерго"

Код ЄДРПОУ 00131587

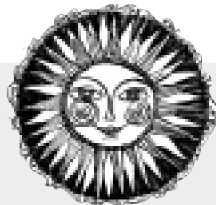
Адреса: 79026, м. Львів, вул. Козельницька, 3.

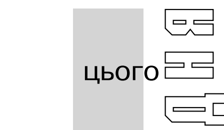
ВАТ „Львівобленерго".

КУРІНЬ

СУБОТА, 11 ЧЕРВНЯ 2005 ■ № 107 (3607)

12 червня в Україні хмарно з проясненнями, невеликі короткочасні дощі, подекуди грози. Вітер північно-західний, 5-10 м/с. Температура істотно не зміниться — вночі 8-12 градусів, удень 18-24

11 ЧЕРВНЯ

■ *1888 р. У Києві відкрито пам'ятник Богданові Хмельницькому.* ■ *1907 р. Михайло Грушевський заснував Українське наукове товариство.* ■ *1910 р. Народився французький океанограф і мандрівник Жак-Ів Кусто. Винайшов акваланг.* ■ *1942 р. СРСР і США уклали договір про взаємодопомогу в боротьбі проти гітлерівської Німеччини.* ■ *1969 р. У Москві відкрився I Міжнародний конкурс артистів балету.* ■ *1970 р. У Нью-Йорку помер Олександр Керенський, адвокат і публіцист. З 6 серпня до 7 листопада 1917 р. очолював Тимчасовий уряд Росії.* ■ *1993 р. Не стало патріарха УАПЦ Мстислава.*

Поліпшити обслуговування!

Всі ми, радянські за походженням, добре пам'ятаємо заходи робітничо-селянської влади з упорядкування цін на достеменне прокляття соціалізму — споживчі товари. Отож якось одного гарного дня на 50 відсотків подорожчало пиво. Партія й уряд, як завжди, переконливо пояснили, що кошти, вивільнені від реалізації бурштинного напою за новими цінами, будуть спрямовані на шляхетні справи з підтримки культурного розвитку трудящих, усіляких фізкультурних заходів, задоволення цілого спектру соціальних потреб, котрі, з відомої причини — запеклої боротьби нашого народу з міжнародним імперіалізмом — були, на жаль, задоволені не в повному обсязі. Від хронічної недостатності в задоволенні вищезгаданих потреб влада була просто в розпачі, й тому у прагненні першочергового забезпечення народу виключно всім високим і світлим зазіхнула на потреби радянської людини, так би мовити, другорядного рівня — в дешевому та якісному пиві.

Ми, радянські, були розчулені до сліз отією турботою, але все-таки у глибині душі трохи ображалися: гарного пива чомусь все одно кортіло. Але і найвище партійне керівництво підписувало постанову ЦК і Ради Міністрів, либонь, з червоними від сорому вухами, пиками та шиями. Про це рішуче свідчив її останній рядок, котрий сприймався немов урочистий меморандум комплексу провини керівництва перед власним народом: «Одночасно дано вказівку поліпшити обслуговування!»

Отакої, панове! А наша рідна буржуазна влада народної довіри геть-чисто забула про необхідність повсякденного поліпшення обслуговування, попри новітні умови помаранчевої загрози пережиткам недоброї пам'яті недавнього минулого: пересічне вимирання нації, звичне зростання безробіття, перманентне зубожіння й дуже оптимістичне зростання інфляції. Тому й не дивно, що без будь-яких ознак поліпшення обслуговування тихо й непомітно обвалився, трясця його матері, доляр. Правда, кожному українському плюшкіну, котрий через обман втратив частину своїх кревних шкарпеткових зелених, кваліфіковано пояснили, що дарма сумувати, адже ж виграв імпортер! А те, що програв експортер, очевидно кожному сопливому школяреві, котрий не забув іще всесвітній закон збереження матерії: якщо десь прибуває, то лише за рахунок того, що десь убуває... Але ж запевняю вас: прибуває якраз у тих місцях, про які за розквіту розвиненого соціалізму пошепки говорили «там, де треба»... Отож за імпортера на душі стало тепло і радісно. Але ж було б іще тепліше, якби одночасно поліпшили обслуговування! Тоді, уявіть собі, заходите ви до обмінника скинути схудлі зелені заради огрядної теперечки гривні, а до вас прекрасна собою дівчина урочисто так і промовляє, мовляв, спасибі вам, патріотові України, за те, що підтримали нашого трудоголіка — перекупника, пробачайте, імпортера. Дозвольте, пане, за цей мужній і безкорисливий вчинок на вашу честь підняти над обмінним пунктом наш кольору неба і пшениці прапор. І от стоїте ви струнко цілу хвилину, обливаючись сльозами вдячності. І відчуваєте у собі таке, що якби котрийсь із скептиків або ж москальствуючих підвернувся під руку, то було б йому, як кажуть, непереливки. І якби хтось тямущий іще б у тому обміннику притулив скриньку з написом «Іменем революції — тисячу заправок дайош!», то не гріх було б у тій скриньці і якусь гривню залишити.

І ще: знайшлися чорнороті, що ставлять під сумнів компетентність деяких високопосадовців через суперечки щодо справності їх документів про освіту і наукові звання. Тут є революційна ідейка — провести серед урядовців такий собі неупереджений і прозорий диктантик, а тоді ще побачимо, «ху із ху»! Але зробити все це слід було б лише після докорінного поліпшення обслуговування! Істинно кажу — перевірено часом!

Юрій БОЛЬШАК.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

«Геніальні» фрази. З почутого: ☞ ***«Я туди як приїжджаю, так усі проститутки честь віддають!»***
☞ ***«Я на тому пляжі ледь не чокнувся! Уявляєш: там самі мудисти!»***
*Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ (*Полтава).

ОГОЛОШЕННЯ
Прискорюю оновлення. Гальма.

■ **7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ**

Вік живи — вік учись!

Адмінреформа у Березі Рябкової Кістки ще не почалася, а її «батьків» вже хочеться відправити до школи, бажано сільської!

Клятва

Боротимуся до останньої краплі горілки!

Преміум-клас

Куди чоловічим мізкам до того місця, яким думає жінка!

Олександр ПЕРЛЮК.

■ **ДОШКА ПОШАНИ**

Дуля — куля!

Віктор Пинзеник, міністр фінансів (про те, що під прикриттям відновлення привабливого оподаткування дрібного бізнесу в бюджеті знову «пробиваються дірки» для великого бізнесу):

— Серед таких дірок схема, при якій кооператив «Червона дуля» страхується від падання Марса на Землю на 1 млрд. грн., а бюджет недораховується 250 млн. грн.

Від чергового:

— А що, як, пане міністре, дуля — куля? Марс упаде і марсіани нам подарують справедливу схему оподаткування бізнесу!

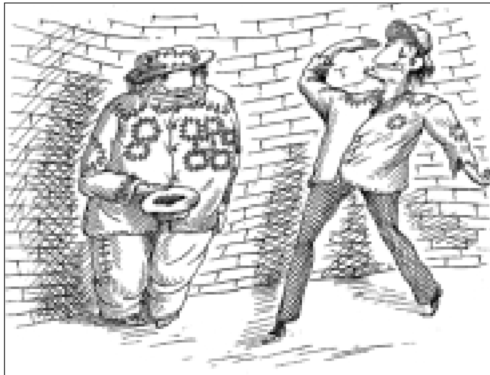
Вся влада — лакеям!

Віктор Ющенко, Президент України (до голови міста Запоріжжя — Євгена Карташова):

— Влада має бути лакеєм для своїх громадян, а ви робите з себе пахана!

Від чергового:

— Біда ще й в тому, що наші громадяни чомусь роблять із лакеїв паханів, а пахани з громадян роблять лакеїв!

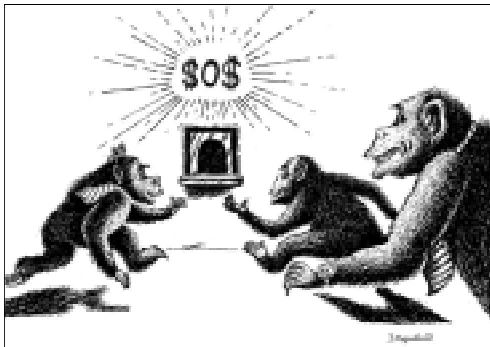
На Сороса навіть не покорчилися

Дмитро Корчинський, лідер «Братства» (про приїзд до України Д. Сороса):

— Тут все просто: цього Сороса треба або розстрілювати, або ігнорувати. Так як ми мирні люди, то вирішили проігнорувати...

Від чергового:

— А знаєте, Корчинський — не Сорос! Тут теж усе просто! У Сороса грошей — корчинські не клюють, а в Корчинського — самі сороси в кишені свищуть! Тому коли Сороса «замовляють», Корчинський розстрілює його яйцями! Якщо ж Корчинський ігнорує — значить, за Сороса не дають ані шеляга.

Далеко підемо

Петро Порошенко, секретар РНБО (про добровільну доплату за незаконно приватизовані об'єкти):

— Хтось уранці прокинувся і подумав: «Щось я дешево купив цей завод. Мабуть, піду і доплачу державі». І пішов доплатив...

Від чергового:

— Це якщо всі одразу отак прокинуться вранці, подумають і підуть?!. Знов черга?..

Мал. Володимира ***КАЗАНЕВСЬКОГО*** *та Миколи* ***КАПУСТИ.***

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси:
для фізичних осіб — 40224, 08775.
для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна:
для фізичних осіб — 3,30 грн. та 2,00 грн.
для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць.
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І.
(Друкарня «Нормальные цены»)
61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.
Зам. 223

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна»
79026, м. Львів, вул. В. Великого, 2.
Зам. 315

ВАТ «Видавництво «Київська правда»
04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.
Зам. 2159

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: *http://uamedia.visti.net/golos*